Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1747 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 8 decembrie 1954

Tineretul romîn este hotărît să lupte activ pentru pace în Europa

Mitingul din sala Floreasca al tineretului din Capitală

In fotografii: 1) Vorbește tovarășul Virgil Trofin, secretar al C.C al U.T.M. 2) Un aspect de la mitingul tineretului din Capitală, ținut ieri în sala Floreasca.
Foto: EUGEN CSIKOȘ

„Orice încercări de agresiune, de dezlănțuire a unui război și de tulburare a vieții pașnice a popoarelor noastre se vor izbi de o ripostă zdrobitoare".

Aceasta era una din lozincile care a străjuit ieri după masă sala Floreasca, unde a avut loc mitingul tineretului din Capitală.

Încă înainte de ora 17, mase compacte de tineri soseau în sala mare împodobită cu drapele. Au venit aici, la acest miting să-și manifeste indignarea împotriva acțiunilor imperialiste de reînviere a Wehrmacht-ului hitlerist, de pregătire a unui nou măcel mondial și să salute cu căldură Declarația conferinței de la Moscova, strădaniile Uniunii Sovietice și a țărilor iubitoare de pace pentru crearea unui sistem colectiv de securitate în Europa — tineri muncitori din întreprinderile Capitalei, elevi ai școlilor profesionale, studenți ai institutelor de învățămînt superior, tineri funcționari etc.

Au venit cu toții să-și unească glasul împotriva acelora care făuresc planuri mîrșave de distrugere a vieții pașnice și fericite a tineretului nostru. Din sute de piepturi tinere au izbucnit cuvintele:

„Jos cu cei ce vor război, pentru pace luptăm noi".

Tinerii luptători pentru pace din uzinele, întreprinderile, institutele și școlile Capitalei, au spus răspicat în acest miting însuflețit că pacea le este cel mai scump lucru, dar că ei sînt hotărîți să lupte cu toate forțele lor pentru apărarea vieții noi.

Tineretul patriei noastre, constructor înflăcărat al socialismului, care-și trăiește tinerețea în bucurie și fericire are nevoie de pace ca de aer și lumină. Aici, în sala Floreasca plină pînă la refuz, citești în ochii tinerilor hotărîrea de muncă încordată pusă în slujba patriei. Au sosit aici în uriașa sală de pe malul lacului, tineri mînuitori ai mașinilor, lucrători din laboratoare, cei care învață pe băncile școlilor sau ascultă conferințe în amfiteatrele facultăților, tineri care-și iubesc munca și meseria pașnică, locurile unde muncesc. Sînt tineri ce-și iubesc viața. Și tocmai din această cauză nu există tînăr în sală, care să nu fie ferm decis să se ridice ca un zid să-și apere mașina, laboratorul sau școala, dacă aventurierii imperialiști ar îndrăzni să calce frontierele patriei.

„U.R.S.S. — bastion al păcii", răsună lozinca scandată.

Toată sala se ridică în picioare. Aplauzele nu mai contenesc. Pentru marea Țară a Socialismului victorios care ne-a eliberat din robia hitleristă, care ne-a îndreptat pașii spre viața de azi, care poartă în fruntea tuturor popoarelor stindardul neînvins al luptei pentru pace, pentru viață, răsună strigătele de „ura" în sala Floreasca.

Sînt aici în această sală încăpătoare tineri care au cunoscut din plin urgia neagră a războiului, tineri care și-au pierdut părinții, care au fost mînați ca vitele în lagărele de deportare hitleriste, care au văzut orașele și școlile lor în flăcări și ruine, care fugeau îngroziți încotro le vedeau ochii de năprasnicul măcel. Acești tineri n-au uitat nimic. Erau poate mici atunci, dar de uitat, n-au uitat nimic. Și ei sînt primii care ar putea să dea riposta cuvenită barbarilor incendiatori ai lumii.

Cine a fost la mitingul de ieri poate să spună că în fiecare inimă a fremătat aceeași hotărîre dîrză: cine va încerca cu foc să ne lovească, de foc va pieri.

La mitingul tineretului din Capitală a luat cuvîntul tov. Virgil Trofin, secretar al C.C. al U.T.M. El a spus:

„Tineretul nostru, care în anii puterii populare a cîștigat mari drepturi și libertăți, sprijină cu toată puterea Declarația conferinței de la Moscova. Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, tineretul este hotărît să-și dăruiască și pe viitor toate forțele lui, măreței opere de construire a socialismului. Pentru noi nu există cauză mai înaltă decît slujirea devotată a intereselor patriei, a intereselor păcii și socialismului. Tineretul nostru este gata ca la nevoie să lupte pentru apărarea noii sale vieți, să-și aducă contribuția sa la zdrobirea oricăror încercări de agresiune, la apărarea păcii și securității în Europa".

Tinerii din sală l-au ascultat apoi cu emoție pe studentul Paul Kirmayer de la Facultatea de filozofie din București.

„M-am hotărît să iau cuvîntul la acest miting al nostru pentru că deși tînăr am avut mult de suferit de pe urma ultimului război mondial provocat de militarismul german.

S-a întîmplat acum 13 ani, în 1941, cînd am fost internat împreună cu părinții mei în lagărul de la Berșad. Amintirile sînt groaznice. Dar tocmai aceste amintiri nu am dreptul să le uit. Era iarnă cînd mi-au murit părinții. Era iarnă, viscolul și boala omora oamenii. S.S.-iștii tot oameni omorau. Ei sînt aceiași călăi care vor astăzi să reînvie acele zile monstruoase. Pentru ca aceste zile să nu se mai întoarcă, ne ridicăm glasul nostru ferm împotriva încercărilor de a remilitariza Germania occidentală".

Luînd apoi cuvîntul eleva Elena Năstase, de la Școala pedagogică nr. 3, a spus:

Sînt tînără dar am cunoscut ororile războiului. Am suferit mult de pe urma lui. Tatăl meu a fost ucis în război. Casa în care mi-am petrecut primii ani ai copilăriei a fost bombardată. Nu vreau ca lumea să fie iarăși pîrjolită de flăcările unui nou război. De aceea eu îmi exprim deplina adeziune față de hotărîrile conferinței de la Moscova care corespund pe deplin năzuințelor noastre ale tineretului.

A vorbit apoi tînărul Nicolae Barnea, muncitor fruntaș la uzinele „23 August". El a arătat că în fabrici și uzine, tineretul va munci cu toate puterile pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, pentru întărirea capacității de apărare a patriei noastre.

Miile de tineri participanți la miting au aprobat apoi în unanimitate o moțiune în care se spune: „Tineretul din Capitala Republicii Populare Romîne, întrunit într-un miting, se declară întru totul de acord cu Declarația comună a guvernelor participante la conferința țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Tineretul romîn cere cu toată hotărîrea ca puterile occidentale să renunțe la monstruosul lor plan de remilitarizare a Germaniei occidentale. Tineretul nostru este gata ca la nevoie să lupte pentru apărarea cuceririlor poporului nostru, pentru apărarea păcii și securității în Europa. Cauza păcii și socialismului este de neînvins".

S. NELEANU

Tineri muncitori petroliști — dați patriei mai mult petrol!

DE CURIND ZIARELE au făcut cunoscută vestea că petroliștii din cadrul Oficiului II foraj-Pitești și-au realizat planul anual de foraj cu 3 luni și 10 zile înainte de termen. Aceasta înseamnă că pînă la sfîrșitul anului noi sonde forate vor fi date producției, că din adîncurile pămîntului vor fi extrase mii de tone de „aur negru" peste plan.

Succesul obținut de petroliștii piteșteni nu este însă un caz izolat. Zi de zi crește numărul uzinelor, schelelor petrolifere și al minelor care luptă pentru a îndeplini înainte de termen planul anual pe 1954, pentru a da tot mai multe produse peste plan. Realizările acestea se datoresc dragostei și entuziasmului cu care au muncit pentru îndeplinirea sarcinilor de producție și aplicării în munca de zi cu zi a înaintatei experiențe sovietice — menținerea presiunii de zăcămînt și aplicarea pe scară industrială a metodei de exploatare secundară a țițeiului.

Pătrunde tot mai mult în schelele noastre petrolifere tehnica sovietică, cea mai înaintată din lume. Forajul cu turbină, forajul cu apă, elementele micii mecanizări fac ca zeci și zeci de sonde să fie date producției înainte de termen.

In schelele noastre, petroliștii s-au deprins în acești ani a vorbi despre viteze comerciale ridicate, nemai întîlnite în trecut. Aplicînd forajul cu apă, a sistemului pir și a elementelor micii mecanizări, brigada condusă de comunistul Ion Mirea a dat cu mult înainte de termen zeci de sonde în producție. Succese asemănătoare obține în lupta pentru a da patriei tot mai mult țiței și brigada de tineret condusă de utemistul Stoica Constantin din schela Boldești, precum și multe alte brigăzi din schelele noastre. Aceste succese se datoresc folosirii experienței înaintate.

In vederea sporirii producției de petrol, partidul și guvernul nostru cer petroliștilor folosirea maximă a capacității de producție a instalațiilor de foraj, buna lor întreținere, mobilizarea și mai intensă a tuturor rezervelor interne.

Tineretul muncitor din industria petroliferă, răspunzînd chemării partidului și guvernului nostru, și-a îndreptat atenția spre folosirea din plin a capacității instalațiilor de foraj, spre ridicarea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Prin activitatea lor multilaterală în direcția aplicării experienței înaintate, a folosirii din plin a timpului de lucru, a lichidării risipei de materiale, a ajutorării celor rămași în urmă, brigăzile utemiste din industria petroliferă aduc un aport însemnat în lupta pentru a da patriei tot mai mult țiței. Succesele brigăzilor de tineri petroliști din schelele petrolifere din Moldova sau ale celor din schelele regiunii Pitești se datoresc în mare parte faptului că comitetele organizațiilor de bază U.T.M. sub îndrumarea organizațiilor de partid pun în centrul preocupărilor lor sprijinirea concretă a brigăzilor și se îngrijesc ca ele să-și îndeplinească cu cinste rolul lor de formă înaintată de organizare a tineretului în producție.

Comitetul raional U.T.M.-Moinești, de pildă, acordînd atenția cuvenită brigăzilor de tineri sondori, a instruit la timp comitetele organizațiilor de bază U.T.M. din schele. Activiștii săi au dat un ajutor prețios formării și instruirii brigăzilor de tineri sondori. Ei au avut în vedere ca brigăzilor de tineret să le fie repartizat cîte un maistru sondor cu experiență, de la care tineretul să învețe în bune condițiuni „tainele" meseriei de sondor.

Importanța organizării tinerilor muncitori petroliști în brigăzi utemiste de producție nu este însă înțeleasă de unele comitete ale organizațiilor de bază U.T.M.

Comitetul organizației de bază U.T.M. din schela Țintea, de pildă, nu a urmărit vreme îndelungată felul în care se desfășoară întrecerea socialistă în cadrul brigăzilor utemiste. Această situație a dus la faptul că activitatea celor 15 brigăzi de tineret din schelă s-a desfășurat în mare parte doar în scripte.

In schela Țintea sînt încă frecvente în rîndurile tineretului manifestările de indisciplină în producție. Acest lucru se datorește faptului că comitetul organizației de bază U.T.M. cît și birourile organizațiilor de secții U.T.M. n-au considerat întărirea disciplinei în muncă ca una din principalele lor sarcini, nu s-au interesat cîtuși de puțin de organizarea timpului liber al tinerilor muncitori petroliști, de stimularea interesului lor pentru problemele producției.

Comitetul organizației de bază U.T.M. din schela Țintea (secretar tovarășul Frate Vasile) a prevăzut crearea de noi brigăzi de tineri sondori și activizarea brigăzilor existente. Din cauza lipsei de control și îndrumare manifestate de comitetul raional U.T.M.-Cîmpina, această sarcină a rămas doar pe hîrtie.

Îndeplinirea planului de stat pe anul 1954 în fiecare schelă este o datorie patriotică a fiecărui tînăr muncitor petrolist. Pentru a asigura îndeplinirea acestei sarcini de răspundere, comitetele organizațiilor de bază U.T.M., precum și comitetele raionale și regionale U.T.M. trebuie să combată orice manifestare de formalism, să creeze o puternică opinie de masă împotriva tuturor manifestărilor de indisciplină, împotriva leneșilor și risipitorilor. Nu poate fi satisfăcătoare activitatea unui comitet al organizației de bază U.T.M. care neglijează problema intensificării întrecerii socialiste, verigă principală în îndeplinirea la timp a sarcinilor de plan. Datoria sa este de a se apropia cît mai mult de munca concretă, de a stimula avîntul tineretului, spiritul său inventiv, toată inițiativa sa pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii.

O contribuție prețioasă în această direcție o poate aduce organizarea muncii tineretului în brigăzi și posturi utemiste de control, forme de muncă specifice tineretului.

Însuflețiți de rezultatele obținute pînă acum, să antrenăm în întrecerea pentru îndeplinirea înainte de termen a planului anual mase tot mai largi de tineri, să dovedim prin fapte dragostea și devotamentul nostru față de patrie și față de partid care ne călăuzește spre un viitor luminos.

LUCREAZĂ ÎN CONTUL ANULUI 1955

De la 26 noiembrie, de cînd și-a îndeplinit planul de producție pe anul 1954, colectivul uzinei de mașini și unelte agricole „7 Noiembrie" din Craiova a dobîndit noi și importante succese.

La secția turnătorie, procesul de producție a fost reorganizat, fapt care a permis reducerea timpului de lucru la producerea diferitelor piese cu 15 la sută față de perioadele anterioare. Turnătorii din echipele conduse de Mihai Nistpeanu, Dumitru Lascu și Pavel Nițov au înlăturat complet rebuturile. Pe întreaga secție, rebuturile au fost reduse în proporție de 15 la sută. De la 26 noiembrie și pînă la 6 decembrie s-au turnat, peste sarcinile planului pe anul 1954, aproape 3 tone de bucșe, stele, axe și roți pentru grapa stelată, proptele și bucșe pentru pluguri, precum și alte piese de schimb pentru agricultură.

Cu același avînt se lucrează în secția de prelucrare și în sectorul III montaj. Strungarul Ion Knizel, care folosește dispozitivul lui Marin Bărbat, și frezorul Vasile Oprișoreanu dau cîte 2-3 norme într-un schimb.

Succese însemnate au dobîndit și echipele conduse de Constantin Constantin, Ștefan Buzatu, Constantin Vulpoi, precum și alți 180 de muncitori din diferite secții care aplică metodele de lucru sovietice.

În urma rezultatelor obținute în perioada de la 26 noiembrie la 6 decembrie colectivul uzinei „7 Noiembrie" lucrează în contul zilei de 8 ianuarie 1955.

—o—

Satul celor două întovărășiri

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — De curînd a fost mare sărbătoare în satul Bozed din comuna Săted, raionul Tg. Mureș. 21 de familii de țărani muncitori și-au unit laolaltă peste 28 hectare teren arabil formînd întovărășirea agricolă „Vasile Roaită". Printre întovărășiți se află și tînărul muncitor Crețu Aron care voia de mult să-și lucreze pămîntul cu unelte mecanizate. Țăranul muncitor Conț Ire Ioan a fost ales președinte al tinerei întovărășiri.

În aceeași zi s-a sărbătorit la școala elementară din comuna Săted înființarea întovărășirii agricole „Înainte". În ziua inaugurării alte cinci familii de țărani muncitori — printre care și cea a lui Bota Adalbert — au depus cereri de intrare în rîndurile întovărășiților. Membrii întovărășirii agricole „Înainte" stăpînesc 20 hectare de țeren arabil. Mugurii agriculturii socialiste din Săted vor da roade bogate.

Însemnări

După o plimbare pe străzile Iașului...

Mijeau zorile unei minunate zile de început de iarnă cînd priveam din goana trenului, frumoasele împrejurimi din spre miazăzi ale Iașului.

Mă bucuram nespus de mult că peste cîteva minute mă voi putea plimba pe străzile bătrînului oraș al lui Eminescu și Creangă, Ilie Pintilie și Sadoveanu, orașul care a dat patriei noastre zeci de oameni de frunte.

Trenul a sosit... Gara nouă, refăcută în anii din urmă, e primitoare. Din depărtare se zăresc impunătoarele clădiri ale universității „Al. I. Cuza", bibliotecii centrale universitare, palatul sfatului popular regional. Pornesc spre centru. Pretutindeni, în anii puterii populare, clădirile străvechiului oraș moldovenesc, care a suferit atît de mult datorită urgiei războiului, se refac. În locul ruinelor au apărut fabrici și școli, parcuri și mici scuaruri.

Dar această atmosferă de reînnoire e în contrast cu murdăria străzilor, cu mușuroaiele de gunoaie pe care le întîlnești chiar și pe unele din străzile centrale ale orașului. Curățenia bulevardului Republicii sau străzii Ștefan cel Mare, atît de iubite de miile de tineri muncitori și studenți ai Iașului, care ies la plimbare după orele de muncă, lasă mult de dorit. Gardurile ce împrejmuiesc grădinițele de flori de pe str. Ștefan cel Mare sînt rupte. O stradă atît de frumoasă ca str. Max Wexler n-a mai fost de mult măturată. În nenumărate locuri, pe calea 23 August sau str. Malinovschi, piața Cucului sau pe străzile cartierului Nicolina, lipsa de grijă a organelor locale pentru curățenia orașului este evidentă.

Privind miile de muncitori care pleacau spre uzine și fabrici, căruțele țăranilor din împrejurimi care mergeau spre piețe, iureșul elevilor și studenților care se îndreptau spre școli și institute, te întrebi de ce comitetul executiv al sfatului popular orășenesc Iași și conducerea întreprinderii E.T.A.C.S. nu iau nici un fel de măsuri pentru curățirea orașului? Te întrebi de ce preocuparea de a se da orașului un aspect într-adevăr civilizat, nu se manifestă în această direcție în practică, ci numai prin vorbe?

Această scurtă plimbare m-a făcut să-mi reamintesc versurile minunatului poem al lui Maiakovski intitulat: „Despre o stradă — Miasnițcaia, despre o babă și despre „scara Rusiei întreagă"..." în care este ridiculizată atitudinea acelor care se preocupă numai de probleme „la scară înaltă" dar neglijează problemele „mărunte" ale vieții de fiecare zi ale oamenilor muncii. Scria Maiakovski:

„Miasnițcaia-i zice străzii pe care
acum sînt
Noroiul, noapte, gropile te satură.
Țopăi prin ele ca o codobatură;
tușește-n urma mea aici, aproape.

Cunosc complicate chestiuni de-agitație
dar, iacătă, ca țărănoiul ce-l iacă,
eu nici ci un șoarece nu pot să chițcăi?
nu pot vă explic, pentruce
problema noroiului e-așa grea pe
Miasnițcaia
și de ce rezolvată de nimeni nu e
pe scara.. întregii Miasnițcăi!"

Oare sfatul popular orășenesc și conducerea întreprinderii E.T.A.C.S. nu au nimic de învățat, din aceste versuri?...

IOSIF SAVA

Gata pentru start

Desigur că miile de spectatori, care au umplut în timpul sezonului de vară pînă la refuz stadioanele, asistînd la un meci de fotbal sau de rugbi, la o întrecere atletică, de handbal sau oină, nu vor lipsi nici în timpul iernii de la spectacolele pe care ni le vor oferi un meci de hochei sau un concurs de patinaj, ca și palpitantele întreceri ale schiorilor sau bobeurilor.

Cîtă satisfacție n-am avea, de pildă, să fim chiar acum martorii unor asemenea întreceri... Pe patinoarul frumos amenajat, patinatori de la Tînărul Dinamovist și hocheiști de la Metalul Steagul Roșu ar face încălzirea. Schiliftul i-ar purta ușor spre înălțimi pe schiorii comunei Girov. Bobeurii colectivului sportiv „I. C. Frimu"-Sinaia și-ar revizui încă odată frînele.

— Atenție! Start! De acest cunoscut semnal ar mai fi nevoie și pe gheața lucitoare sau pe zăpada moale, sportivii ar porni cu însuflețire în întrecere.

Printre spectatori — ca de obicei — s-ar și încinge discuții...

Să ne închipuim o astfel de discuție:

— La patinaj e ca la 100 de metri. Ai luat startul bine, pot spune că ai în mînă victoria.

— Nu zic nu. Dar mai întîi trebuiesc stăpînite emoțiile — altfel...

— Nu-i vorbă puțină dreptate are fiecare, intervent al treilea. Ceea ce hotărăște însă totdeauna obținerea unei victorii este fără îndoială pregătirea tehnică și tactică, morală și materială a sportivului. Asta-i.

Înflăcărată discuție, nu glumă. După cum se pare însă, ultimul are cea mai multă dreptate. Și dacă așa stau lucrurile, să ne interesăm atunci, pînă ce concurenții iau startul, cum s-au pregătit.

Schiuri pentru concurs: model 1954

Recomandarea să plec în comuna Girov am primit-o de la comitetul raional de cultură fizică. Însuși președintele comitetului i-a lăudat pe giroveni: sînt niște schiori cunoscuți. In iarna trecută au obținut cîteva victorii prețioase. Și iată-mă în Girov.

Girov este o comună așezată la cîțiva kilometri de orașul Piatra Neamț. Împrejmuită aproape în întregime de dealuri, pare o adevărată cetate. Poate tocmai datorită acestor pîrtii naturale — mi-am închipuit eu la început — au ajuns vestiți ca schiori. De-abia însă mai apoi am aflat că în proba de coborîre doar în ultimii ani s-au specializat schiorii din Girov. De fapt tot în ultimii ani ei au început a participa la concursuri de schi. Pînă atunci schiau sau mai bine zis mergeau pur și simplu cu schiurile. Dar odată „specializați" în proba de coborîre, schiurile lor, care de cele mai multe ori erau două doage de butoi prinse peste mijloc cu o bucată de curea țintuită în două sau trei cuie, nu mai corespundeau. Această problemă deveni mai acută cînd de la raion îi vesti că în curînd vor fi invitați la un concurs în Piatra Neamț.

— Ce ne facem? — se întrebau ei. Știți că orășenii au schiuri de concurs. Iar noi...

Această frămîntare n-a durat însă prea mult. S-a curmat într-una din zilele următoare. De data aceasta problema se dezbătea de către conducerea secției de schi a colectivului sportiv al comunei.

— Au orășenii schiuri de concurs, nu-i vorbă — spuse utemistul Gheorghe Bălan, responsabilul secției. Nu văd însă de ce n-am putea avea și noi. Cum? Foarte simplu: făcute de noi, construcție proprie.

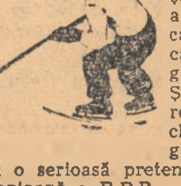
— Nu vom reuși. N-avem materiale, scule, și apoi și priceperea ne lipsește.

— Ba vom avea și materiale și scule. Cît privește priceperea, o s-o căpătăm. Vom găsi un model și după el vom construi în serie.

Ajutați de gospodăria colectivă și de sfatul popular al comunei cu materiale iar de secția de tîmplărie a gospodăriei de stat cu scule, utemiștii, conduși de Gheorghe Bălan, au construit primele schiuri, cu care i-au întrecut pe mulți orășeni la concursul din Piatra Neamț.

Asta s-a întîmplat în iarna anului 1953. Anul acesta nici la antrenament nu vor mai fi folosite „doagele". La concursuri, schiorii din Girov se vor prezenta cu noi schiuri, model 1954. Firește, noul model va avea un cuvînt greu de spus în obținerea victoriei.

Noua formație a hocheiștilor

Dacă vă reamintiți, echipa de hochei a uzinei „Steagul Roșu" din Orașul Stalin a ocupat locul IV în campionatul republican de hochei pe ghiață, în anul 1953. Și în sezonul acesta reprezentativa de hochei a uzinei „Steagul Roșu" va fi din nou o serioasă pretendentă a titlului de campioană a R.P.R.

Dar pentru aceasta, multe lucruri trebuiesc făcute. Secția de hochei s-a reorganizat din vreme și a pornit imediat la treabă. În prima sa ședință s-au rediscutat cauzele care au făcut ca echipa să obțină doar locul IV: baza sportivă, pregătirea tehnică și alcătuirea lotului reprezentativ, reîmprospătarea lui cu tinere cadre. Fiecare problemă, destul de spinoasă. Rezolvarea lor cere muncă, nu glumă.

Și ce-i drept, s-a muncit. Acum terenul de hochei e un teren modern, construit după indicațiile publicate în cartea specialistului sovietic A. V. Tarasov. Cea mai grea problemă de rezolvat a fost însă alcătuirea formației. Într-o ședință special organizată, biroul secției de hochei a discutat primirea de noi membri. Dorința muncitorilor și mai cu seamă a tinerilor din uzină de a practica această ramură sportivă este din ce în ce mai mare.

Noii membri ai secției și-au început cu multă vreme în urmă antrenamentele, mai cu seamă cele pentru căpătarea unei bune condiții fizice. Tinerii Predoiu V. Alexandru, Mîndreanu Petre, Takacs Ludovic, Ștefan Franzolos, Radu Tănase, Preda Aurel, vor fi în curînd hocheiști cu mari perspective și, alături de experimentații Pușkaș L., Ștefan Ionescu, Szabo Eugen, vor lupta pentru onoarea colectivului lor sportiv. Noua formație a hocheiștilor uzinei „Steagul Roșu", care nu-i încă definitivă, are în față mari perspective pentru cucerirea unor victorii de seamă.

„Mașini" pretențioase

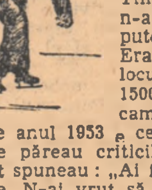

Mult mai aproape de cucerirea titlului de campion republican — doar la 10 sec. diferență — s-a aflat în trecutul sezon unul dintre echipajele de bob ale colectivului sportiv „Metalul I.C. Frimu"-Sinaia.

Vă închipuiți desigur cît necaz le-a pricinuit sportivilor de aici aceste 10 secunde. Dorința de a cuceri totuși acest suprem titlu nu i-a părăsit nici o clipă. În sezonul acesta își vor măsura din nou forțele. Pierderea celor 10 secunde le-a dat mult de furcă bobeurilor. Cu toate că concursurile lor, încep mult mai tîrziu, s-ar putea spune că de pe acum ei sînt aproape gata. Din vreme au revizuit boburile ca pe niște adevărate „mașini" pretențioase. Iar cînd zăpada s-a așternut, bine echipați, bobeurii au pornit-o spre vîrful muntelui de unde au coborît pe schiuri. Așa, au început perioada de acomodare.

E numai începutul, dar un început promițător.

Cine l-a convins pe Victor?

Multă vreme tînărul patinator, Victor Rădulescu de la Tînărul Dinamovist n-a înțeles că totuși putea ieși învingător. Era ferm convins că locul II în proba de 1500 m. din finala campionatului republican pe anul 1953 e cel meritat. Zadarnice i se păreau criticile tovarășilor săi care-i tot spuneau: „Ai fost lipsit de combativitate. N-ai vrut să cîștigi".

Dar nu mică l-a fost mirarea cînd a văzut că pînă și antrenorul său era de aceeași părere. Se menținu pe poziție.

— N-ați vrea să-l înving pe V. Bulat? E doar de atîția ani campion. Iar eu în anul acesta patinez pentru prima oară cu patine de concurs. Asta-i.

E greu să-l convingi pe Victor. Totuși, trebuie. E un patinator foarte talentat. Păcat, căci ori cît de talentat ar fi el, fără curaj și încredere în forțele proprii nu poți învinge. Cineva însă l-a convins. Nu altcineva decît Maria Isacova, redutabila campioană a lumii la patinaj. Seri de-a rîndul Victor a stat aplecat asupra filelor cărții „Piste de gheață" a Mariei Isacova, pe care a primit-o în dar din partea antrenorului său.

„Pentru a învinge trebuie să dorești, să dorești din tot sufletul, să ai curaj și încredere în tine, chiar dacă lupți cu cel mai teribil adversar" — acest lucru îl știe bine acum Victor.

★

După cum ne arată această mică incursiune — cea mai bună parte din sportivii noștri sînt pregătiți tehnic, tactic și moral. Nu ne rămîne altceva de făcut decît să-i vedem la „lucru".

Atenție! Starterul va da în curînd semnalul. Cine va învinge?

Să așteptăm mai întîi însă să ia startul.

VASILE RANGA

Cu dalta și ciocanul

Legile unui „proprietar" de autobuz

Autobuzul stopă în fața bodegii din Frumușica. Șoferul ieși în ușă, aruncă o privire spre dealurile ce se profilau la orizont, zăbovi cu ochi critic asupra vitrinii bodegii și se uită apoi plictisit spre grupul de oameni care așteptau mașina — cercetînd fiecare figură în parte.

Era de așteptat ca cei ce vroiau să meargă cu mașina să se ducă la taxatoare pentru cumpărarea biletelor. Dar nici unul nu făcu așa ceva ci o porniră în convoi după șofer. În pragul bodegii el se opri și făcu semn „năvălitorilor" să se potolească. Fu totuși încercuit.

— Nene Mîndreanu, țipă unul rămas în afara cercului, să nu mă uiți! Și clipi din ochi cu adîncă semnificație.

Mîndreanu — șoferul ce poartă numele acesta — îi răspunse zîmbitor.

— Cum crezi c-am să te uit tocmai pe dumneata bădie. Mergi la taxatoare și spune-i că te-am trimis eu.

Se ridică apoi în vîrful picioarelor și arătă spre cîte un cetățean.

— Poți merge la taxatoare. Și tu, și dumneata...

Un „nepoftit" se amestecă:

— Vreau să merg și eu.

Mîndreanu se încruntă și îi răspunse:

— Să nu te amesteci. N-am loc pentru dumneata, nici pentru dumneata. Nu pot să vă iau, zise spre cîțiva. N-am loc.

Nepoftitul intră în bodegă și ieși cu niște femei după el.

— Ce faci Mîndrene, vezi să-l iei și pe flăcăul ăsta în mașină, îi spuseră femeile.

Mîndreanu părea că vrea să cugete. Se dădu însă bătut și acceptă.

Veniră și niște lăutari. Găsi loc și pentru ei. Ceilalți „nepoftiți" rămaseră pe delături mînioși.

El intră din nou în circiumă, se opri în fața tejghelii și examina iarăși critic rafturile. Între timp, bodega se umplea cu aleșii lui. Începură comenzile. Intră și taraful de lăutari. Pe masă se iviră repede sticle și pahare. Lăutarii intonară un cîntec, cu foc. Femeile care interveniseră pentru nepoftit, îl înconjurară pe Mîndreanu. Deșertară paharele și porniră să joace de răsuna bodega.

Iar călătorii se odihneau în mașină. Ar fi băut și jucat încă mult Mîndreanu, dacă un călător din autobuz nu l-ar fi scos afară.

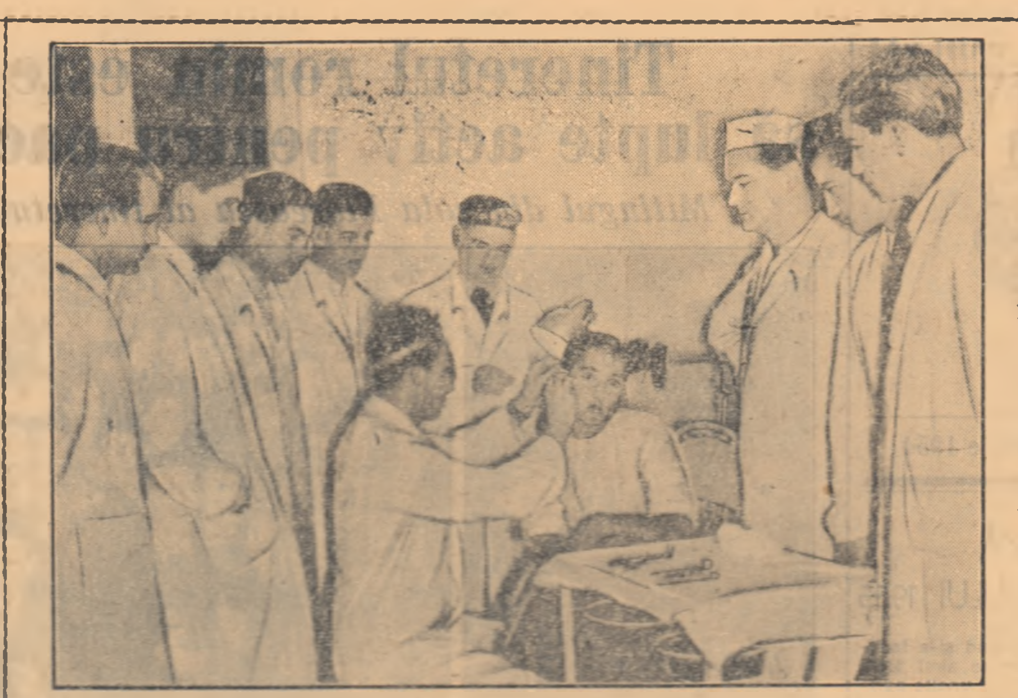
★

Acest Mîndreanu Petru, umblă cu autobuzul pe traseul Botoșani — Hîrlău. Unii spun că autobuzul ar fi aparținînd autogării din Botoșani a întreprinderii regionale de transporturi Suceava. Ceea ce este fals. Autobuzul aparține lui Petru Mîndreanu, căci el umblă cu mașina, ia în mașină pe cine crede, și mai ales pe cine-i dă bacșiș mai gras. Staționează cît vrea și unde vrea. Mîndreanu nu ține seama de nici o lege, el avînd „legea" lui pe care nu i-o calcă nimeni și nici gînd autogara din Botoșani. Mîndreanu e stăpîn. Taxatoarea cu care a umblat marți 16 noiembrie, respectă și ea întru totul indicațiile date de șef — respectiv Mîndreanu.

Conducerea autogării din Botoșani și corpul de control pentru ruta Botoșani—Hîrlău au luat sub patronaj pe Mîndreanu. Nimeni nu se atinge de el. Și mai ne îndoim că cei de la autogară să aibă ceva contra acestor „legi" ale lui Mîndreanu.

Avem tot dreptul să socotim răspunzătoare în întregime conducerea autogării din Botoșani pentru oblăduirea acestui bețiv și șperțar. Se cere să fie trași la răspundere — împreună cu pungașul — cei care-l tolerează și-l cocoloșesc.

NIȚA PETRE
corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

★

★ ★

În curînd vor începe examenele. Studenții Institutului Medico-Farmaceutic cu limba de predare maghiară din Tg. Mureș fac intense pregătiri. În fotografie, un grup de studenți din anul V al institutului în timpul orelor de practică la Policlinica O.R.L. din oraș.

★ ★

★

De ce atîta nepăsare față de învățătură?

Multe sînt de scris despre elevii anului IV-băieți de la Școala pedagogică mixtă nr. 3 din București. Eu mă voi opri însă numai asupra unor aspecte mai semnificative.

Vreau să remarc de la început faptul că în activitatea anului IV-băieți se simte mult dezinteres și delăsare față de învățătură. Aceasta se oglindește cum nu se poate mai bine în catalogul clasei unde găsești elevi ca Ion Florian, căzut pînă în prezent la 9 materii, Ștefan Balauru, Ion Badea, Nicolae Neagu, Gheorghe Popescu și Constantin Teodorescu cu note proaste la mai mult de 5 materii.

Pe lîngă cei amintiți mai sus, la noi în clasă se găsesc și mulți elevi ca Mircea Brătan, Grigore Lungu, M. Crețoiu și alții cu note de limită, gata, gata să se „înece". Un alt lucru foarte frecvent pentru elevi este lipsa de continuitate în muncă. Numeroși sînt cei care, alături de note de 5 primesc note de 2. Tovarășii Bucur, Ceaușu Dumitru, Al. Ghergu sînt numai cîțiva dintre aceștia; pînă și tovarășii Ion Popescu și Stan Vasile din comitetul U.T.M. pe școală nu rămîn constanți în învățarea lecțiilor.

În anul IV-băieți nu prea găsești cazuri de elevi care să aibă numai note foarte bune. De fapt cum putea fi altfel situația cînd înșiși membrii comitetului U.T.M. azi învață, mîine nu? Cînd ei nu sînt un adevărat exemplu pentru restul clasei? Desigur că în felul acesta nu se poate dezvolta răspunderea elevilor față de învățătură.

În timpul meditației, la noi, elevii se țin de orice alte fleacuri numai de învățătură ba; unii se ocupă cu emiterea a tot felul de glume de prost gust care produc dezordine în meditație. Dacă îi spui lui Grigore Lungu, M. Bratu sau lui Gheorghe Popescu să-și vadă de treabă, primești deobicei același răspuns nepăsător: „Lasă-ne în pace", așa ne place nouă viața...", „învățătura-i pe planul doi..."

După meditații, în loc să citească sau să se recreeze într-un mod folositor, mulți dintre elevii anului IV au ocupații cu totul nedemne. Așa de pildă, I. Florian sau Gh. Lungu fumează împreună cu cei de anul II sau III căutînd totodată ca față de cei mai mici să-și arate superioritatea prin folosirea unui vocabular huliganic, plin de cuvinte murdare, înjurături.

Dar, de fapt, atitudinea aceasta condamnabilă de nepăsare față de învățătură a băieților din anul IV nu se vede numai în timpul liber ci chiar în orele de curs.

E ceva obișnuit ca S. Hirig, Grigore Langescu și alții să fie neatenți, să nu știe să răspundă cînd sînt întrebați, ca Șt. Balauru, Crețoiu sau Langescu să întîrzie sau să chiulească de la ore.

Toate acestea dovedesc în modul cel mai clar că organizația U.T.M. din clasa noastră a muncit slab. E adevărat că s-a analizat de multe ori aportul adus de organizația noastră la îmbunătățirea învățăturii și disciplinei în școală, dar cu atît ne-am ales. Membrii biroului organizației noastre de clasă U.T.M. nu s-au străduit să educe elevii prin exemplul lor personal. Ei nu au avut ca o preocupare permanentă aceea de a se ocupa de cultivarea răspunderii elevilor față de învățătură. Biroul U.T.M. și comitetul U.T.M. pe școală au scăpat din vedere cea mai eficace măsură pentru a combate nepăsarea elevilor față de învățătură: formarea unei opinii care să ia atitudine împotriva oricăror lipsuri manifestate la elevii noștri. Dacă se preocupau de formarea unui asemenea colectiv unit, care să lupte pentru combaterea oricăror manifestări nesănătoase, pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor și introducerea unei discipline conștiente, desigur că situația n-ar mai fi fost aceasta, anul IV-băieți n-ar fi fost cel mai slab și indisciplinat din școală.

Noi știm foarte bine că munca învățătorului e grea și plină de răspundere. În fața copiilor nu te poți prezenta fără să fii bine pregătit; cu o spoială de cultură nu poți face nimic.

Atunci cum avem noi de gînd să terminăm școala și să ne prezentăm în fața copiilor cu cunoștințe superficiale, cu atitudinile pe care le avem? Eu cred că nici unul nu vrea să se facă de rîs acolo unde va merge. Dar pentru a realiza aceasta trebuie să muncim serios, să fim convinși de importanța însușirii tuturor cunoștințelor ce ni se predau de către tovarășii profesori. Organizația noastră U.T.M. va trebui să se ocupe foarte intens, cu perseverență, de formarea unei educații sănătoase a elevilor, de formarea convingerilor lor comuniste și pentru aceasta va trebui să pornească la muncă fără să mai stea deloc pe gînduri.

AL. GHERGU
elev în anul IV la Școala pedagogică mixtă nr. 3 din București

Festivalul prieteniei

Gospodăria agricolă colectivă „Ilie Pintilie" din Peciul nou, regiunea Timișoara, numără 160 de familii de romîni, maghiari, sîrbi, germani.

...Ion și Matei Gays sînt doi tineri colectiviști de naționalitate germană, din G.A.C. „Ilie Pintilie". Doi utemiști, tineri harnici! Împreună cu tatăl lor au luat anul trecut 2 vagoane de cereale. Au umplut magaziile doldora și au trebuit să mai vîndă din bucate căci nu mai aveau unde să le pună.

Alături de ei, muncește cu hărnicie tînăra de naționalitate sîrbă Agnita Socoliu, fată cu ochi mari, luminoși, cu farmecul tinereții smălțuit pe obrajii săi îmbujorați și Vasile Farcaș, un romîn harnic — dragul inimii Agnitei.

Pe toți aceștia și pe mulți alți colectiviști tineri și vîrstnici, am avut fericita ocazie să-i cunosc la Festivalul fruntașilor din colectivă care a avut loc în încăpătoarea sală a căminului cultural din comună. Era un festival al inimilor tinere, un festival al prieteniei colectiviștilor. Era prețuită deopotrivă munca fruntașilor fie ei romîni, sîrbi, germani sau maghiari. Nu era nimic din înțepăturile unora din privirile dușmănoase, nimic din furcile vrajbei, cu care căuta regimul burghezo-moșieresc să încaere tinerii, oamenii de naționalități diferite, aprinzîndu-le în cuget disprețul unora împotriva altora.

În sala căminului cultural se amestecau graiurile. Vorbeau despre munca lor, despre viață. Despre viața nouă pe care o trăiesc astăzi înfrățiți în gospodăria colectivă și romîni, și sîrbi, germani sau maghiari.

În seara aceea, la festivalul prieteniei, Matey Gays se lăuda că nu se dă bătut în ruptul capului. El vrea să-și scoată mîndra „președintă" a festivalului. Din contră, Vasile Farcaș tăcea. Nu vorbea, dar pe fața lui nu era nici urmă de mînie, de ciudă împotriva lui Matei.

— Are s-o scoată pe mîndra lui, cine-i mai tare, adică... mai ambițios spuse el, cîntărind cu balanța privirilor frumusețea Agnitei.

Și la urmă, cînd Agnita a fost aleasă „președinta" acestei manifestații artistice tinerești, cei doi flăcăi cu inimi pline de dragoste, unul romîn iar celălalt maghiar, și-au strîns frățește mîinile, iar fetele una sîrboaică iar alta romîncă s-au sărutat în văzul lumii, ca surorile.

N. BARBU

Cum trebuie să păstrăm nutrețurile

Valoarea hrănitoare a nutrețurilor depinde de o serie de factori ca: plantele din care provin, solul pe care au crescut, timpul de recoltare etc. În afară de acești factori, un rol deosebit de important îl are modul de păstrare. Ca să nu-și piardă valoarea hrănitoare, ci dimpotrivă, să și-o sporească, fiecare fel de nutreț trebuie păstrat în anumite condițiuni.

Principalele grupe de nutrețuri sînt: nutrețurile fibroase, rădăcinoase și concentrate.

Modul de păstrare prezintă anumite particularități pentru fiecare grupă de nutrețuri.

PĂSTRAREA NUTREȚURILOR FIBROASE

Din această grupă fac parte: fînurile, paiele, pleava etc. Cel mai important pentru buna hrănire a animalelor este fînul de aceea se cade să se acorde o grijă deosebită păstrării acestuia. Pentru a da animalelor un fîn cît mai hrănitor, pe lîngă atenția ce trebuie acordată la recoltare, este nevoie ca păstrarea să se facă în condiții cît mai bune. Oricît de bun ar fi fînul, dacă va fi supus umezelii își va pierde din valoarea lui hrănitoare, își va pierde aroma și aspectul, deoarece apa pătrunsă în el, spală o parte din substanțele hrănitoare ce le conține și ajută la dezvoltarea mucegaiurilor.

Pentru a feri fînurile de aceste pierderi, cel mai indicat procedeu de păstrare este depozitarea în poduri, șoproane etc. Acest lucru poate fi realizat numai în gospodăriile ce au cantități mici de fîn. În gospodăriile mari, acest lucru se poate realiza numai în parte, cea mai mare cantitate de fîn păstrîndu-se sub formă de șire, clăi, stoguri etc. În aceste cazuri, coama șirelor sau vîrful clăilor trebuie să fie bine acoperite cu paie, papură sau coceni de porumb, în așa fel încît să nu se permită pătrunderea apei în fîn. Clăile, șirele trebuie împrejmuite cu garduri sau țarcuri, pentru a împiedica stricarea lor de către animale.

Pentru depozitele de fînuri un pericol destul de serios îl prezintă focul. De aceea trebuiesc luate din timp măsuri pentru prevenirea incendiilor.

Acolo unde se află o presă, fînul se presează sub formă de baloturi. Ocupînd astfel un spațiu cu mult mai mic se poate păstra chiar în încăperi închise. Balotul format prezintă și avantajul că ușurează manipularea, permite un control mai precis al consumului și împiedică risipa.

PĂSTRAREA RĂDĂCINOASELOR

Cele mai importante rădăcinoase de nutreț sînt sfecla și morcovul furajer.

După recoltare, sfecla trebuie ridicată cît mai curînd de pe cîmp, pentru ca să nu o prindă ploile sau înghețurile timpurii. Păstrarea sfeclei pentru iarnă se face în mod obișnuit în silozuri așezate la suprafața pămîntului. Rădăcinile, după ce s-au tăiat coleții (coletul reprezintă tulpina plantei) se așează în grămezi late de 1,5—2 m., înalte de cca. 1,5 m, lungimea diferind după cantitatea de sfeclă. Grămada se acoperă apoi cu pămînt. La început este suficient un strat de pămînt de 20—25 cm. grosime, iar cînd vremea se răcește, stratul se îngroașă pînă la 60—80 cm.

La formarea silozului se vor lăsa răsuflători (coșuri de aerisire) făcute din scînduri sau chiar din coceni de porumb. Este bine să se facă un acoperiș provizoriu, care să ferească silozul de ploi. În timpul păstrării, sfecla trebuie ferită atît de îngheț cît și de temperaturi ridicate, care sînt dăunătoare, provocînd pierderi de substanțe hrănitoare. Din timp în timp, se controlează temperatura interioară a silozului cu ajutorul unui termometru special. Temperatura nu trebuie să urce peste 8° Celsius și să nu coboare sub 0° Celsius fiindcă cea mai potrivită este între 0—4 grade Celsius. Dacă se constată că temperatura este prea ridicată, se înlătură o parte din stratul de pămînt acoperitor, iar dacă temperatura este prea scăzută — și aceasta se întîmplă deseori în timpul iernii — se va îngroșa stratul de pămînt sau se va adăuga un strat de bălegar proaspăt deasupra.

Umezeala prea mare din interiorul silozului este de asemenea dăunătoare, provocînd mucegăirea și putrezirea rădăcinilor. Pentru a feri sfecla de putrezire, răsuflătorile se deschid pe vreme frumoasă, pentru a ușura evaporarea apei și primenirea aerului din interior.

După ce se scoate o parte din sfeclă pentru a fi dată în consum, silozul se reface imediat pentru a evita înghețul. În cazul cînd sfecla îngheață, ea trebuie dată în hrana animalelor imediat ce s-a dezghețat, însă numai după ce a fost opărită. Cînd sfeclele se dezgheață cu mult înainte de a fi date în consum, ele se strică repede. De la sfîrșitul toamnei, în timpul iernii și pînă primăvara, sfecla înlocuiește cu succes nutrețul verde în alimentația animalelor.

În amestec cu sfecla, animalele consumă cu plăcere nutrețurile fibroase inferioare (pleava, paiele etc.) care singure sînt consumate în cantități mici. Sfecla poate fi dată în hrana bovinelor și porcinelor pînă la 1/4 din rație, dar trebuie introdusă în mod treptat. La vaci se poate da pînă la 20—25 kg. pe zi.

Morcovul furajer este de asemenea o rădăcinoasă valoroasă pentru hrana animalelor. El trebuie să fie dat în hrană mai ales femelelor gestante, animalelor tinere, reproducătorilor și păsărilor.

Morcovul furajer se păstrează mai greu decît sfecla. Cea mai reușită păstrare se realizează tot în silozuri la suprafața pămîntului, așa cum s-a arătat la sfeclă. Înainte de însilozare, morcovii trebuiesc lăsați la aer pentru a se zvînta și numai după aceea se așează în siloz. Pentru a se păstra mai bine, morcovii se stratifică în nisip. După un strat de morcovi de 20 cm. se pune un strat de nisip de 10—15 cm. Se continuă astfel pînă la înălțimea de 1 m. Marginile grămezii se acoperă la început cu pămînt mai puțin, iar coama poate să rămînă neacoperită.

După ce se răcește vremea, grămada trebuie acoperită cu un strat de pămînt de cca. 70—80 cm. Și aici trebuie prevăzute coșuri pentru aerisirea silozului. Deoarece morcovii nu se pot conserva prea mult timp, se recomandă să fie consumați la începutul iernii.

PĂSTRAREA NUTREȚURILOR CONCENTRATE

Prin nutrețuri concentrate se înțeleg acele nutrețuri care, într-un volum mic, conțin o valoare hrănitoare mare. Din această grupă de nutrețuri fac parte: grăunțele de cereale, boabele de leguminoase, turtele, făina de sînge, de carne, de pește etc.

Grăunțele de cereale și boabele de leguminoase se păstrează deobicei în pătule, magazii etc. La depozitare, grăunțele trebuie să fie bine uscate, adică să nu aibe umiditate mai mare de 12-14 la sută. Pentru siguranță ele trebuiesc zilnic lopătate, pentru a nu se încinge. Lopătarea se face pînă cînd ne convingem că grăunțele sînt complet uscate și pericolul de a se încinge a fost înlăturat. Depozitul în care se află nutrețurile concentrate trebuie să aibă o bună ventilație pentru a se putea înlătura umezeala și împrospăta aerul, căci o umiditate prea ridicată favorizează dezvoltarea mucegaiurilor și alterarea acestor nutrețuri.

IULIAN ZABAVA
inginer zootehnist

O cinzeacă

Stătea rezemat cu umărul de o stivă de scînduri, cu ochii pierduți undeva într-un punct fix, fără să vadă nimic, fără să audă nimic. Simțea o sete arzătoare, iar de la coșul pieptului i se urca în sus ceva ca o arsură și în gură îi venea din nou gustul acela specific, al țuicii. Nu mai putea răbda.

O putere de neînțeles și parcă de nebiruit îl atrăgea spre restaurantul din colț... Să dea doar o fugă să ia una mică și apoi să vină înapoi să-și vadă de treabă.

Involuntar, aruncă o privire în urmă... La gealău totul era în regulă, iar ajutorul era la locul lui.

Ceva mai în fundul atelierului de lăzi, un om măruntel, puțintel la trup, negricios la față, cu o mustăcioară în care-și făceau loc firișoarele argintii, se oprise din lucru și se uita după el. Vasilică întîlni pentru o clipă privirea tatălui său. Întoarse spatele și ieși afară. Bătrînul scuipă înciudat și ieși și el pe ușa din dos.

Era o zi din acelea mohorîte și reci, care îți întristează sufletul și-ți întunecă fața. În curtea fabricii zăpada amestecată cu noroi și talaș ți se lipea de bocanci. Vasilică ocoli pe după o stivă de lemne să nu-l vadă paznicul și trecu podețul de scînduri. Mai avea puțin pînă să iasă afară, cînd se simți apucat de mînă.

— Un-te duci? iar mergi să bei... mama ta de pușlama.

— Ascultă tată, ți-am mai spus de atîtea ori să-ți vezi de treaba matale. Nu beau banii dumitale.

Vasilică se smulse din strînsoare, se uită la taică-său cu necaz, îi întoarse spatele și plecă.

S-au încercat multe cu el, ca să fie îndreptat. A fost chemat la comitetul U.T.M. și apoi la sindicat. Și maistrul a discutat cu el și taică-său. Chiar cu iubita lui s-a certat de multe ori pentru același lucru. Și cu toate acestea... a continuat să bea. Unii ajunseseră la concluzia că este un bețiv incorigibil. Propuseseră chiar să-l scoată din fabrică, să-l dea afară, sau să-l trimită cine știe unde. Poate s-o dezvăța odată.

Nu l-au scos, nu l-au trimis nicăieri pentru că era cel mai bun meseriaș și tot mai sperau să-l îndrepte. Aceasta pînă într-o zi.

Era din nou în același restaurant, poate la aceeași masă la care-l găseai aproape în fiecare zi, și-și făcea comanda lui obișnuită.

— ...Molăule, adă una mică, repede că-mi merge mașina. Bău o cinzeacă plescăind satisfăcut după fiecare înghițitură și toc-mai o încerca pe a doua cînd intră pe ușă val-vîrtej ajutorul lui care de-abia-și mai trăgea suflarea.

— Nea Vasilică, te-am căutat prin fabrică.

— Cine te-a pus să mă cauți. Cine te-a trimis aici? Ce vrei? Se ridică de la masă. Cine dracu te-a adus aici? Pleacă, ieși afară, dacă te mai văd aici un minut arunc cu ceva după tine.

— Nea Vasilică, zise speriat băiatul, trăgîndu-se de-andaratelea spre ușă... S-a ars motorul.

— Pleacă plea... Ceee? Cum? Și Vasilică îl apucă de reverele hainei și începu să-l scuture.

— Ce mă... ai înebunit. Îl îmbrînci într-o parte și o luă la goană către fabrică. Cînd ajunse în secție, lîngă motor era maistrul și cîțiva muncitori printre care și taică-su. Din motorul înțepenit, fără viață, ieșea încă fum. Vasilică era alb la față și gîfiia. Maistrul și lucrătorii îl priviră în tăcere, dădură din cap ca după un lucru pierdut de la care și-au luat nădejdea să-l mai regăsească și plecară fără să-i spună o vorbă. Taică-su făcu cîțiva pași să plece, se întoarse însă din drum și se așeză pe o stivă de scînduri alături de Vasilică care-și cuprinsese capul în mîini.

— Ai văzut ce-ai făcut măi băiete? Din cauza ta stă gealăul cîteva zile. Uite unde te-a dus bețiа. Din om te-a făcut neom... și dacă nu ți-aș fi spus.

— Lasă-mă tată acum, du-te și lasă-mă-n pace.

Vasile se lăsă greoi pe o stivă de scînduri. Îi ardea capul îngrozitor și simțea o greutate copleșitoare apăsîndu-i pe suflet. Creierul nu mai vroia să gîndească. Nu dorea în acele momente decît să se culce, să nu se mai gîndească la nimic, să doarmă, să doarmă și să uite. Iar atunci cînd se va scula să constate că totul n-a fost decît un vis urît, îngrozitor, dar un simplu vis.

În fața lui se opri o fată cu cizme de cauciuc în picioare, cu pufoaică pe ea și cu părul ascuns sub o basma roșie. Îl privea fără să-i spună o vorbă. Și privirea aceasta pentru Vasile era mai chinuitoare decît orice.

— De ce-ai făcut asta Vasile? Vorbele au fost spuse aproape șoptit. Și șoapta aceasta avea în ea atîta durere!

Vasile simți că se sufocă. Voia să sară în picioare și s-o ia în brațe, voia s-o repeadă, voia să-i ceară iertare din nou...

— De ce-ai făcut asta? repeta fata. Doar mi-ai promis, mi-ai jurat.. și nu numai odată... Și eu te-am crezut. Sta în picioare în fața lui și-l privea cum stătea ghemuit cu capul prins în mîini. Și eu te-am crezut! Ochii fetii erau plini de lacrimi. Se întoarse și plecă în fugă.

Ar fi vrut să alerge după ea, dar ceva îl ținea parcă pironit de scîndurile pe care se așezase.

— Tovarășe Vasilică, ești chemat pînă la direcție. Își ridică capul încet. În fața lui era omul de servici de la direcție. Se sculă. Ieși în curte și-și aruncă ochii înspre rampa de butuci. O fată îmbrăcată în pufoaică și cu o basma pe cap măsura butuc după butuc. Vasilică oftă și dădu să plece mai departe.

Se-ntoarse însă și se duse aproape fugind spre rampa cu butuci. Se apropie de fată, îi puse mîna pe umăr. Era singurul om în fața căruia se rușinase, singurul om ale cărui vorbe i-au pătruns în suflet ca un cuțit. Simțea nevoia să-i spună ceva. Ce? N-are importanță. Da să-i spună ceva.

— Știi, eu...

Fata se zmuci, se îndepărtă de el și îl privi încruntată.

— Vreau să-ți spun că...

— Ajunge, îl întrerupse. Ajunge. M-am săturat de minciunile tale. Destul au rîs fetele de mine. Pleacă. Pleacă bețivule. Cu bețivii nu vreau să mai discut.

Omului i se pare cîteodată că ceva greu, mare, poate întreg universul, îi cade în cap și-l apasă, îl strivește, îi pustiește sufletul, i-l seacă, îi golește mintea și-i aprinde creierii. Vasilică se gîrbovi și plecă tîrîndu-și picioarele prin noroiul amestecat cu talaș și zăpadă.

Din biroul directorului a ieșit pentru prima dată cu capul plecat. Era aprins la față. „Bețiv... Ne-am săturat să mai avem de-a face cu oameni ca tine. Mîine cine știe ce-ai să mai faci"... Mîine, mîine...

Plecă din fabrică. Vroia să bea și nu mai avea bani. Și nici băiatul de prăvălie nu-i dădu pe datorie. În urechi îi mai sunau încă toate dojenile primite. Grăbea pașii în neștire. Prin minte i se perindau amintiri... Primul om calificat. Un tînăr micuț pierdut parcă în salopetă. Îi dăduse o mașină în primire. Oamenii atunci l-au aplaudat, i-au strîns mîinile, cei de la U.T.M. l-au felicitat. Ce fericit era... Ș-apoi au mai urmat alții. Era primul muncitor în secție, zîmbea. Se oprise pe malul Dornișoarei afară din oraș. Butucii coborau la vale în spre fabrică...

„Pleacă, pleacă, cu bețivii nu vreau să mai am de-aface".

E cald. Da. Luă o mînă de zăpadă și și-o puse pe frunte. Apa începu să-i curgă pe gît.. „Pleacă, pleacă". De ce să plec? Ce am făcut? Nu mai au încredere în mine... Și ea?

De-abia acum înțelegea sensul acestor cuvinte. L-au izgonit. L-au dat afară din mijlocul lor. „Bine, dar de ce? Ce-am făcut? Un motor! Se repară în cîteva zile și plătesc eu reparația". „Nu, nu-i vorba de motor, îi suna în urechi glasul directorului — e vorba de tine, e vorba de apucăturile tale de bețiv, de om care își pierde controlul asupra lui..."

Un vînt rece, puțin umed, îl izbi puternic în față. În apropiere se auzea susurul liniștit al Dornișoarei, iar lîngă el se ridica pădurea de brazi. Își întoarse capul către oraș. Din mijlocul lui se ridică impunător turnul de la sfatul popular. Ceasul din turn arăta aproape ora 5. Pentru această oră fusese chemat la comitetul U.T.M. „Iarăși dojeni, iarăși aceeași chinuitoare întrebare: Mai putem oare avea încredere în tine? Ducă-se dracului. Nu mă mai duc nicăieri. Lovi înciudat într-un bulgăre de ghiață care se făcu țăndări și plecă mai departe în susul apei.

„Da de ce? Se opri în loc. Mi-e frică? Da, așa vor crede. Nu. Mă duc. Ce-au să facă cu mine? Am să le răspund. Dojeniți-mă! Hai ce mai stați! Lămuriți-mă! Nu e just, nu-i principial. Dumneata trebuie să..."

Ajuns în fața sediului comitetului U.T.M. ezită. Și dacă nu mă duc? Plec din oraș și pe urmă o să mai audă ei de mine. Mi-e frică? Nu. Apăsă pe clanță și intră.

În jurul unei mese ședeau vreo cinci tineri. Erau membrii comitetului U.T.M. Se cunoștea că erau încă în continuarea unei ședințe. Partea furtunoasă avusese loc. Discutaseră cazul lui Vasilică. Ce atitudine trebuiau să ia? Unul a spus de la început: „Trebuie exclus! E un bețiv. Nu face să ne mai pierdem timpul cu el".

— Mai este cineva de aceeași părere? întrebă secretarul, un tînăr cu o față prelungă, înalt, purtînd încă hainele școlii profesionale pe care o urmase.

Nu i-a răspuns nimeni.

— Să vedem dacă ai dreptate tovarășe, continuă el. Să-l excludem este lucrul cel mai ușor. Dar gîndiți-vă că omul acesta are 18 ani. Și să fim cinstiți. Noi ce am făcut pentru el? I-am umplut capul cu toate lozincile cunoscute. Nu-i just așa, nu-i just pe dincolo... De cîte ori l-am întîlnit ne-am mulțumit să fim niște moraliști și încă de proastă calitate. Omenește nici unul dintre noi n-a discutat cu el... „Eh, Vasilică!" și cu asta închidem capitolul despre un om.

Trică, secretarul comitetului, făcu o pauză și continuă cu o voce mai caldă. V-ați întrebat vreodată ce fel de suflet are acest om? Vedeți voi, el își iubește meseria, este îndrăgostit de fabrică, de locurile acestea. E un om cu un suflet cinstit. Cred că l-am pierde dacă i-am întoarce acum spatele. Trică se uită la fețele tovarășilor lui voind parcă să citească dacă ei îl înțeleg sau nu. Să încercăm să facem ceva bun pentru el, poate în felul acesta o să-l ajutăm să se schimbe. Merită să primească însă o pedeapsă. Adunarea generală o să hotărască lucrul acesta.

N-a fost ușor să ia o hotărîre. Dar dacă totuși greșesc? Poate că-i mai bine să propună adunării excluderea lui... De multe ori privirile celor din comitet s-au îndreptat spre un om mai în vîrstă care stătea la aceeași masă cu ei, îi asculta, îi urmărea cu atenție și-și nota din cînd în cînd cîte ceva. Parcă-l întrebau: „spune-ne ce trebuie să facem?".

Și iată-l acum pe Vasilică în fața lor.

Trică se ridică și-i întinse mîna.

— Ai întîrziat puțin dar nu-i nimic. Noroc. Stai jos. Îi strînse mîna și se așeză liniștit la locul său. Vasilică rămase mai departe în picioare.

— Uite de ce te-am chemat tovarășe Vasilică...

În colțul gurii, lui Vasilică îi apăru un zîmbet acru... „Hai dați-i drumul acum, gîndi el. Începeți cu morala. Sînt mic, dar mai duce spatele. Ce vă uitați la mine? Începeți odată".

— Noi te-am chemat — continuă Trică cu vocea omului preocupat de un gînd — să ne dai un sfat...

— Ce să fac? sări Vasilică.

— Uite frate despre ce este vorba, continuă Trică apăsînd pe fiecare cuvînt. La fabrica de lăzi noi vrem să facem o brigadă de tineret. Tu ești de acolo și ne-ai putea sfătui mai bine cum s-o organizăm și ce oameni să băgăm în ea. Și-i întinse o listă cu nume de tineri. Noi ne-am gîndit la oamenii aceștia. Tu ce părere ai?

Vasilică stătu nehotărît cîteva minute. Privea încurcat și nu înțelegea parcă nimic. De ce-l întrebau tocmai pe el? Ori el a înebunit, ori membrii comitetului n-au aflat nimic. „Nu se poate însă. Doar i-aici și secretarul U.T.M. din secția mea. Atunci de ce nu mă dojenesc? De ce mă întreabă tocmai pe mine? De ce vorbesc așa cu mine? Țipați la mine, beșteliți-mă". Da, da. Acum ar fi vrut să-l dojenească, să țipe la el, să-l dea afară. S-ar simți mai bine.

— Ai spus ceva tovarășe Vasilică? îl întrebă un tovarăș din comitet ce stătea lîngă el.

— Nu. Își scoase batista și-și șterse fața asudată.

— Noi ne-am gîndit — vorbi secretarul — că ar fi bine să faci și tu parte din această brigadă. Ce zici?

Vasilică se uită atent la cei din jur. „Își bat joc de mine precis. Trei dintre ei stau doar la cămin și mă cunosc".

Întrebă cu o voce sugrumată aproape.

— Nu rîdeți de mine? Secretarul se apropie de el și-i puse mîna pe umeri.

— Nu rîde nimeni de tine frate. Noi te-am întrebat serios. Vasilică își lăsă capul în mîini. Nu-i venea să creadă. „Ce fel de oameni or fi aceștia? Unde-au crescut? Unde au trăit de nu i-am văzut pînă acum? Să fac parte din brigadă. Oftă adînc. Dacă aș mai putea rămîne să lucrez aici, la noi..."

— Nu, nu pot tovarășe, răspunse el aproape gemînd.

— Noi am vorbit cu organizația de partid și cu direcția — îi răspunse Trică mai mult gîndurilor decît vorbelor lui Vasilică. Comitetul U.T.M. a garantat pentru tine.

— Ați garantat pentru mine? În vocea lui era mirare, teamă și bucurie. O nespusă bucurie. „Atunci... ei au încredere în mine! Să fie adevărat"?

— E oare adevărat? întrebă el cu voce tare.

★

Plecase de la comitetul U.T.M. Era încă nedumerit. Cîte nu se întîmplase în ziua aceea! O viață de om nu cuprinde atîta. A fost hulit și nu pe degeaba, și acum iată-l iarăși primit în rîndul oamenilor. „Pleacă, pleacă, cu bețivii..." Hm. Nu plec. Tu m-ai gonit, dar aveai lacrimi în ochi. În fond nu m-ai gonit pe mine. L-ai gonit pe bețiv. Dar pe Vasilică? Nu, pe el nu l-ai gonit, pe el îl aștepți [illegible]

Se lovi de cineva și se dădu [illegible] gata să-și ceară scuze. În fața [illegible] un băiat cu hainele murdare [illegible] clătinîndu-se pe picioare. Se [illegible] la altul un timp. Vasilică [illegible] scuturat parcă de friguri. C[illegible] că de mînă.

— Una mică, hic. O dau eu. O [illegible] fac cinste. Tare și mică, hic...

Vasilică se smuci din mîna [illegible] nou îi trecu un fior prin [illegible] Se-ntoarse și plecă grăbit.

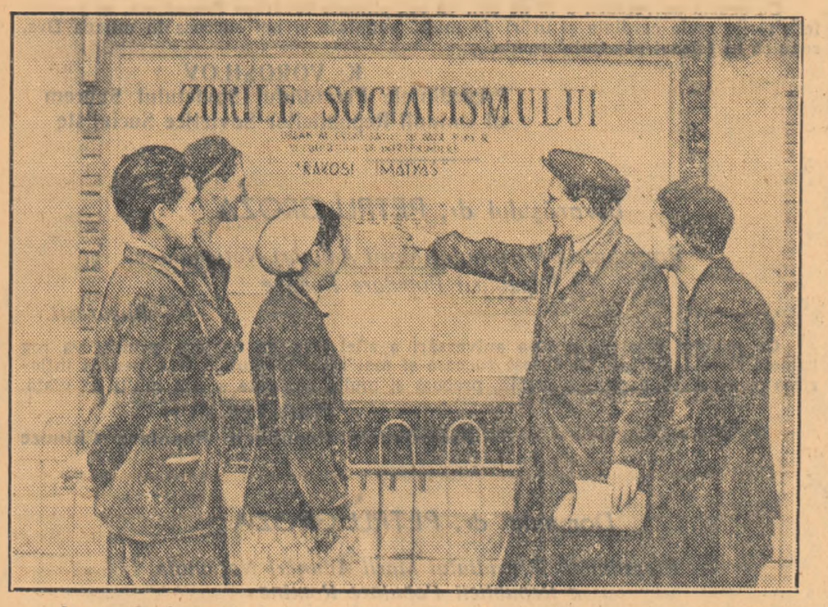
— Vasi... Vasilică! Una [illegible] cinzeacă nenicule, fac eu [illegible] nu-l mai asculta însă. [illegible] ce în ce mai grăbiți, fără să [illegible] răt.

Văzuse undeva fluturînd o [illegible] și-și pusese în gînd s-o ajungă [illegible]

PETRU [illegible]

SECURITATEA COLECTIVĂ-CALEA PĂCII ÎN EUROPA

PĂREREA TURNĂTORULUI VLAD TUDOR

La gazeta de perete a uzinei Matyas Rakosi a apărut un nou articol. El tratează o problemă foarte actuală: însemnătatea Declarației guvernelor statelor participante la conferința de la Moscova. În jurul gazetei de perete s-au strîns cîțiva tineri. Acestora tovarășul Dumitru Calonfirescu secretarul organizației U.T.M. din uzină le vorbește despre însemnătatea Declarației.

Strungarii stau aplecați deasupra mașinilor, privesc șpanul de fier ce se scurge parcă din tăișul cuțitului, dar ascultă. Ascultă cu atenție. Mecanicii, ajustorii, întreg colectivul muncitorilor uzinelor „Matyas Rakosi", își văd liniștit de munca lor și ascultă cu mare atenție ceea ce se transmite la megafoane. Aceleași megafoane au vestit muncitorilor, acum cîteva zile, Declarația conferinței de la Moscova.

Alaltăieri, a avut loc la uzină un miting în care muncitorii au susținut cu hotărîre propunerea creării unui sistem de securitate colectivă a tuturor țărilor europene și au înfierat acțiunile imperialiste de reînviere a militarismului german.

În redacția gazetei de uzină se lucrează cu multă febrilitate pentru scoaterea noului număr, care va trata aceste probleme. Muncitorii discută între ei în pauze despre ecoul stîrnit în întreaga lume de Declarația conferinței de la Moscova, se pregătesc gazetele de perete, agitatorii uzinei își scot notițe din ziar.

A rămas cineva indiferent în fața acestui eveniment de importanță mondială? Nu, nimeni. Să ascultăm de pildă, ce gîndește unul din cei mulți, tovarășul Tudor Vlad.

★

Dacă te uiți la fața senină a lui Tudor Vlad, șeful brigăzii de calitate de la turnătorie, n-ai crede că are 35 de ani. Și totuși Vlad Tudor a trecut prin multe, în viață. La 12 ani a plecat din satul natal, Buzescu, să caute de lucru și s-a angajat ca ucenic la „Industria Tehnică" din Militari. Viața de ucenic, sudălmile și bătăile patronului, dormitul mai rău ca vitele, hainele adevărate zdrențe, i-au întovărășit acești ani.

De neuitat sînt însă anii grei ai ultimului război mondial. Vlad Tudor a străbătut cîmpiile Ungariei și munții Cehoslovaciei, luptînd împotriva fasciștilor germani, care ne-au cotropit atîția ani țara și au trimis la măcel sute de mii de fii ai patriei noastre.

A văzut orașe distruse, case arzînd în noapte ca niște făclii uriașe, cîmpurile de luptă răvășite, pline cu trupuri sfîrtecate, caravanele nesfîrșite de oameni porniți cu boarfe, cu copii, pe drumul greu al pribegiei, mînați din spate de urgia războiului. Multe episoade cutremurătoare ar putea să povestească Vlad Tudor despre ce înseamnă războiul și îndeosebi despre ceea ce înseamnă canibalismul hoardei hitleriste.

Am stat de vorbă cu Vlad Tudor despre una și alta. Aflăsem că încă în noiembrie, brigada lui a terminat planul pe 1954. Șeful cunoscutei brigăzi de la turnătorie, a urmărit cu atenție dezbaterile conferinței de la Moscova.

— N-am avut răbdare să aștept ziarele tovarășe. Am ascultat totul acasă, la radio — spune el.

Tudor Vlad este convins ca și milioanele de oameni iubitori de pace de pretutindeni — că sistemul de securitate colectivă a tuturor țărilor europene împotriva primejdiei reînvierii noului Wehrmacht, constituie calea cea mai justă pe care trebuie s-o urmeze toate popoarele europene, indiferent de orînduirea lor socială, politică etc.

Vlad Tudor stă de doi ani într-un bloc frumos din cartierul Ferentari. Are două camere, cu tot confortul, mobilă frumoasă cumpărată de curînd. Aici trăiește în tihnă cu soția lui, Zoia, și cu micuța Cornelia.

Și discutînd așa pe îndelete cu tovarășul Tudor mi-a povestit cum a predat pușca cu care luptase împotriva nemților la magazie, nu cu mult înainte de terminarea războiului. Lui Vlad Tudor îi sînt de nenumărate ori mai dragi lopățelele de la turnătorie decît pușca cu care făcuse războiul. Însă Vlad Tudor nu poate uita casele din Miskelc arzînd ca niște făclii, sau caravanele de oameni înnebuniți de groaza războiului, fugind pe drumurile de țară.

Lui îi place tare mult să mîngîiască formele cu lopețile de la turnătorie. Dar, dacă fiarele ce vor să-i tulbure liniștea și tihna căminului său și a milioanelor de oameni nu se vor astîmpăra, Tudor Vlad va ști să apere cu dîrzenie rodul minunat al muncii sale ca și al întregului popor.

S. IONESCU

PENTRU MUNCA NOASTRĂ PAȘNICĂ, PENTRU ÎNTĂRIREA PATRIEI!

La Orașul Stalin

Marți după amiază în întreprinderile Orașului Stalin, unul dintre orașele țării care a cunoscut greul războiului trecut și unde uzine ca „Ernst Thälmann", „Steagul Roșu" și altele au fost refăcute într-un timp scurt, mii de oameni ai muncii s-au adunat pentru a-și exprima deplina aprobare față de Declarația adoptată de guvernele statelor europene, participante la conferința de la Moscova.

În sala de festivități a uzinei de tractoare, peste o mie de muncitori și-au exprimat adeziunea lor față de hotărîrile conferinței de la Moscova.

Mitinguri asemănătoare au avut loc și la fabricile „Partizanul Roșu", „Strungul", „Fabrica de cauciuc", „Drapelul Roșu" etc.

La Reșița

Sirena combinatului metalurgic Reșița anunță terminarea schimbului de dimineață. Coloane compacte de oameni ai muncii din toate secțiile se îndreptau spre hala mare a fabricii de locomotive pentru a-și exprima deplina aprobare în legătură cu lucrările conferinței de la Moscova.

În această hală uriașă, s-au întîlnit laolaltă muncitori constructori de locomotive, laminatori, forjari, strungari, frezori, precum și ingineri, tehnicieni și funcționari din toate secțiile combinatului. Puteau fi văzuți printre aceștia oameni ca inginerul Baciu Nicolae, laureat al Premiului de Stat, maistrul Iosif Tebenschi, maistrul Urban Francisc, maistrul Vlăduțescu Cornea și strungarul Iosif Kungl de la fabrica nouă de mașini.

La miting a luat cuvîntul tov. Pavel Floruț, secretarul comitetului de întreprindere al combinatului, care vorbind despre lucrările conferinței de la Moscova a subliniat însemnătatea mondială a declarației comune a participanților la conferința pentru apărarea păcii și securității în Europa. Apoi, sudorul Mitrică Ilie, fruntaș al întrecerii socialiste, a dat citire unei moțiuni din partea participanților la miting în care se arată că muncitorii combinatului metalurgic din Reșița sprijină din toată inima declarația comună a guvernelor țărilor participante la conferința de la Moscova.

La Bacău

BACĂU (de la corespondentul nostru). — Era în timpul pauzei. În sala de croit de la întreprinderea „Partizanul"-Bacău se făcu liniște. Un grup de tineri și tinere s-a strîns în jurul responsabilului de brigadă, tovarășul Coșeraru Gheorghe, și a tovarășului Stoleru Constantin care începu să citească cu glas tare Declarația adoptată la conferința de la Moscova.

Mai citiseră ei de multe ori ziarul în colectiv dar acum erau parcă mai atenți ca oricînd.

„Blocul agresiv prevăzut de acordurile de la Londra și Paris nu poate sluji intereselor păcii și securității în Europa. „Formarea lui agravează întreaga situație din Europa, sporește în mare măsură primejdia unui nou război mondial" — arată declarația.

Auzind aceste cuvinte, fiecare tînăr se gîndea la suferințele îndurate de poporul nostru de pe urma militarismului german. Și se mai gîndeau cu toții la viața lor fericită de acum, la tot ce le-a dat regimul nostru, la club, la biblioteca, școli etc. Inima fiecăruia tînăr era stăpînită de un singur gînd: pentru viitorul lor fericit, pentru munca lor pașnică vor sprijini prin munca lupta pentru asigurarea păcii și securității patriei, pentru întregul continent european.

După citirea materialului din ziar mai mulți utemiști au luat cuvîntul. Utemistul Traian Valeriu a arătat de pildă că în anul 1953 a terminat școala primară, iar acum urmează liceul seral din Bacău. Pentru a-și realiza visul, el are nevoie de pace. De aceea se ridică plin de mînie împotriva reînvierii Wehrmachtului. Tovarășul Coșeraru Gheorghe și-a arătat prin cuvinte puține dar hotărîte voința: „pentru că vremurile cotropirii germane să nu se mai întoarcă, eu susțin din toată inima Declarația conferinței de la Moscova și-mi iau angajamentul să muncesc mereu mai bine pentru construcția pașnică din țara noastră, pentru înflorirea și întărirea continuă a patriei".

În cuvîntul lor tinerii au vorbit de asemenea despre acea parte a Declarației în care se arată că situația de azi obligă statele iubitoare de pace să ia toate măsurile pentru a putea preîntîmpina pregătirea evoluției evenimentelor. Ei au declarat că sprijină hotărît această politică fiind conștienți că, în actuala situație, ea e singura care servește cu adevărat cauzei păcii.

...Apoi fiecare se duse la locul său de muncă. Dar gîndurile lor erau unul și același: Să lupte cu mai mult elan pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru făurirea unui viitor din ce în ce mai fericit. Ei știu că așa cum se arată în Declarația adoptată la conferința de la Moscova, „Nu există în lume forță în stare să întoarcă înapoi roata istoriei și să împiedice construirea socialismului în țările noastre".

La Galați

GALAȚI (de la corespondentul nostru). — La sfîrșitul orelor de lucru peste 300 de muncitori din schimbul I de la fabrica „Fusul" din Galați s-au întrunit într-un miting fulger în sala de festivități.

Participanții la miting au ascultat cuvîntul tovarășului State Aurel directorul al fabricii care a arătat importanța sprijinirii documentelor conferinței de la Moscova. În continuare el a dat citire Declarației conferinței. Numeroși muncitori au luat apoi cuvîntul pentru a-și manifesta încă odată hotărîrea de a contribui din toate puterile la întărirea și apărarea păcii.

Printre cei care au luat cuvîntul se află și inginerul utemist Marcu Sigmund care a spus: „Noi nu dorim un al treilea război mondial. Urmările celor două războaie mondiale nu s-au șters încă nici pînă acum. Dar noi sîntem ferm hotărîți să ne apărăm viața noastră nouă".

Țesătoarea Robu Aneta a spus în cuvîntul său: „Bărbații noștri trebuie să trăiască alăturea de noi, nu să moară în războaie. Și pentru a împiedica un nou război, Germania trebuie unificată pe cale pașnică, pe baza tratativelor. Noi susținem cu căldură Declarația comună a conferinței de la Moscova. Vom munci cu sîrguință pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, care va contribui efectiv la întărirea patriei noastre."

Singura garanție a păcii este organizarea securității colective

Acad. Mihai Ralea

Întreaga lume democratică a salutat cu bucurie și încredere hotărîrile conferinței de la Moscova. Nimeni nu are memorie așa de scurtă încît să fi uitat evenimentele recente: cotropirea banditească a hoardelor hitleriste, exterminarea în masă a populațiilor poloneze, cehe, ucrainene, sadismul camerelor de gazare al cuptoarelor de la Maidanek și Auschwitz. Și totuși la un deceniu abia, militarismul prusac are din nou menirea de a declanșa un măcel pentru a asigura cercurilor imperialiste din apus liniștea exploatărilor.

Declarația țărilor adunate la Moscova pleacă de la o premiză indiscutabilă: singura garanție a păcii este organizarea securității colective. Pacea nu se poate apăra prin constituire de blocuri, ipocrit prezentate drept „defensive". Istoria ne învață că răposatele „Tripla alianță" și „Tripla înțelegere" din primul război mondial, „Axa Berlin-Roma-Tokio" din cel de al doilea război mondial, n-au adus continentului nostru altceva decît suferințe fără număr. Împărțirea lumii în blocuri adverse a fost totdeauna o sursă de ciocniri și conflicte. Nu putem uita sforțările delegației sovietice din anii 1937-'39 pe lîngă vechea „Societate a națiunilor" din Geneva pentru instaurarea principiului securității colective. Această adunare internațională a pierit tocmai din faptul că a fost neputincioasă în a organiza acest principiu. Cînd astăzi U.R.S.S. susține ideea securității colective ea se găsește pe o veche linie de consecvență, nu numai ideologică, dar și istorică.

Aceleași țări imperialiste care în ultimul război mondial au ajutat regimul hitlerist prin credite și furnituri de materii prime, pînă în prima zi a declarării războiului, în speranța că acesta va distruge Țara Socialismului, aceleași țări refuză azi acceptarea principiului securității colective. Ele voiesc să formeze iarăși un bloc agresiv care să vorbească „de pe poziții de forță".

În fața acestei amenințări grave, fără să înceteze a lupta pentru pace și securitate colectivă, Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, ajutate de Republica Populară Chineză, au luat hotărîrea să se apere. Nimeni nu va putea nega acest drept. Mai mult decît atît: măsurile de coordonare, în domeniul apărării trebuie să-i facă pe amatorii de agresiuni să gîndească adînc înainte de a comite ireparabilul. Astfel hotărîrile de la Moscova contribuie și prin acest fel la consolidarea păcii.

Uniunea Sovietică și țările de democrație populară luptă din răsputeri pentru asigurarea păcii. Dacă totuși nebunia războinică va triumfa în lagărul imperialist, ele vor ști să se apere și să aplice adversarului o teribilă ripostă. Hotărîrile de la Moscova ne-au adus liniștea și siguranța în propriile noastre forțe.

Popoarele nu pot permite renașterea militarismului german

Costache Antoniu
Artist al poporului din R.P.R.

Munca oamenilor pașnici de pretutindeni este tulburată de la o vreme încoace de un gînd sinistru: posibilitatea reînvierii militarismului german. Gîndul acesta întunecă imaginea unei lumi noi în care omul să fie eliberat de teroarea unei cumplite amenințări.

Te miri cum e cu putință: oameni care au luptat, pînă nu de mult, pentru zdrobirea fiarei hitleriste care a pus în cumpănă însăși existența civilizației, să dorească acum reînvierea acestui pericol care, de data aceasta, ar pune în joc pînă și existența vieții pe pămînt?

În locul strădaniei pentru promovarea științei, puse în slujba fericirii oamenilor, a lecuirii lor de bolile sociale care continuă să facă ravagii înspăimîntătoare se pregătesc teribile mijloace de distrugere în masă.

Mă întreb însă: popoarele care doresc cu ardoare pacea, vor îngădui înfăptuirea acestor planuri infernale? Bunul simț îți răspunde: categoric nu!

Refuz să cred că poate învinge ceea ce e potrivnic vieții.

Recenta conferință de la Moscova și declarația adoptată, răspunde năzuințelor popoarelor iubitoare de pace. Da, problemele internaționale litigioase pot și trebuie să fie rezolvate pe cale pașnică.

Voința de pace va triumfa!

Nu vreau să reînvie trecutul întunecat!

Geza Vida
Sculptor, laureat al Premiului de Stat

Cauza păcii mi-e dragă. Toate amintirile mele sînt strîns legate de această cauză, iar sufletul mi se umple de ură cînd îmi aduc aminte de ororile săvîrșite de fasciștii germani. Cu un deceniu și jumătate în urmă am intrat în rîndul utecișților. Cînd fasciștii și-au ridicat capul în Spania, am mers și eu în ajutorul poporului spaniol. Am luptat pentru ca lumea să nu mai fie victima unui nou război mondial.

Puțin mai tîrziu cotropitorii germani au dezlănțuit războiul. De la Saint Prieu, un lagăr din Franța, am ajuns în lagărele fasciștilor germani. Unii dintre tovarășii noștri au fost deportați chiar în Africa. După îndelungate chinuri am reușit să fug la prima ocazie și am ajuns la Budapesta. Eram tînăr și voiam să învăț. Îmi plăceau artele plastice, îmi plăcea cultura. Dar după scurtă vreme am fost prins și pus din nou la munci supraomenești în uzinele Csepel și Kobanya din Budapesta. După 6 luni, riscîndu-mi viața, am fugit și de aici cu toată paza severă a santinelelor.

Apoi am trecut frontul și m-am înrolat în armata romînă. Pe frontul din Cehoslovacia, în localitățile Crupina și Școlița, unitățile noastre au dat lovituri nimicitoare fasciștilor. A venit și pacea. După mîrșăviile și masacrele fasciste văzute în Spania, Franța, Germania, Ungaria și Cehoslovacia ce frumos îmi suna acest cuvînt: Pace! În locul ruinelor s-au înălțat din nou sălașuri omenești. Am început să întruchipez în sculpturile mele aspecte din viața și lupta poporului nostru harnic. Mi-e dragă viața, dar forțele întunericului stau la pîndă. Din nou imperialiștii americani și acoliții lor vor război. Vor să reînvie militarismul german, vor să ne tulbure liniștea. Alături de oamenii cinstiți din lumea întreagă, alături de delegații care au participat la conferința de la Moscova, alături de poporul nostru muncitor pentru care lucrez și lupt, eu spun domnilor capitaliști: Nu! nu trebuie reînviat trecutul! Nu! nu trebuie admisă reînvierea militarismului german!

ÎN NUMELE VIEȚII ȘI TINEREȚII NOASTRE

Virgil Trofin
Secretar al C.C. al U.T.M.

În viața popoarelor din Europa și din lumea întreagă zilele acestea s-a petrecut un eveniment de o însemnătate istorică: conferința de la Moscova a țărilor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, conferință la care au luat parte reprezentanții Uniunii Sovietice, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Democrate Germane, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria și Republicii Populare Albania, precum și observatorul Republicii Populare Chineze.

Conferința de la Moscova a arătat în mod clar că pacea în Europa poate fi asigurată pe o singură cale: calea creării unui sistem de securitate colectivă care să unească toate statele iubitoare de pace de pe continentul nostru. Această cale este incompatibilă cu renașterea militarismului german, deoarece reînvierea forței militare în Germania occidentală reprezintă o gravă primejdie pentru pace.

Încă la conferința de la Berlin, care a avut loc la începutul acestui an, Uniunea Sovietică a arătat că *adevărata securitate a Europei poate fi asigurată nu prin crearea de grupări militare închise ale unor state, îndreptate împotriva altor state, ci numai prin crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.* Un asemenea sistem de securitate, bazat pe participarea tuturor statelor europene, indiferent de orînduirea lor socială și de stat ar permite unirea eforturilor statelor europene în interesul asigurării păcii în Europa.

Răspunsul puterilor occidentale la propunerile rezonabile pe care le-a făcut Uniunea Sovietică este binecunoscut. Vreme îndelungată, cercurile imperialiste și înainte de toate cercurile războinice din Statele Unite ale Americii au încercat să realizeze refacerea militarismului german sub steagul „comunității defensive europene". Este însă bine-cunoscută soarta pe care a avut-o această plănuită grupare militară. Lupta popoarelor europene și îndeosebi lupta poporului francez a determinat eșecul „comunității defensive europene". Dar, după cum se vede, politicienii occidentali nu se arată dispuși să învețe din experiența istoriei. După falimentul „comunității defensive europene", ei încearcă acum să realizeze reînarmarea hitleriștilor cu ajutorul acordurilor de la Paris și în cadrul unei așa numite: Uniuni a Europei occidentale. Acordurile de la Paris înseamnă reînarmarea fățișă și necontrolată a militarismului german. Pentru început, diviziile Wehrmachtului urmează să aibă un efectiv de 500.000 de oameni. Germaniei apusene i se oferă posibilități de a produce armament propriu, între care și arma atomică și alte arme de exterminare în masă. Aceste planuri creează o gravă primejdie pentru pacea Europei. În fața acestei primejdii este de la sine înțeles că popoarele europene nu pot rămîne nepăsătoare.

Uniunea Sovietică, după consultările prealabile cu guvernele Poloniei și Cehoslovaciei, a propus convocarea unei conferințe europene pentru crearea unui sistem de securitate colectivă. Această conferință a fost propusă pentru ziua de 29 noiembrie — la Moscova sau Paris — iar la lucrările ei au fost invitate toate țările Europei.

Puterile occidentale — S.U.A., Anglia și Franța au avut o atitudine negativă față de această nouă inițiativă sovietică. Ele nu au răspuns propunerii sovietice decît în ziua deschiderii conferinței, cînd au trimis răspunsul prin poștă. Aceste puteri au exercitat intense presiuni și asupra guvernelor altor țări europene silindu-le să nu participe la conferința propusă de guvernul sovietic. Trebuie de menționat că o serie de state europene s-au declarat de acord cu ideea unei conferințe europene, însă au avut o serie de rezerve.

Conferința de la Moscova s-a deschis în ziua de 29 noiembrie discutînd, cu participarea reprezentanților țărilor din lagărul păcii și socialismului, problemele asigurării păcii în Europa. Conferința de la Moscova a dovedit că principalul obstacol în calea asigurării păcii în Europa îl constituie acordurile de la Paris care prevăd renașterea mașinii de război germane.

În împrejurări cînd în situația internațională există o oarecare îmbunătățire în ceea ce privește reglementarea problemelor internaționale litigioase, cînd popoarele se bucură de victoria obținută prin încetarea războiului din Indochina, puterile occidentale continuă să pășească pe o cale primejdioasă îndreptată spre restabilirea militarismului german, fără a ține seama de urmările nefaste ale unui asemenea pas.

O asemenea cale este cu totul contrară intereselor legitime de viață ale popoarelor, este cu totul contrară intereselor tineretului care vrea să învețe, să muncească în pace, să-și făurească un viitor fericit. Popoarele nu pot uita că în ultimii zeci de ani tocmai militariștii germani au fost aceia care au tulburat liniștea și pacea în Europa.

Să ne amintim numai ce a pătimit țara noastră de pe urma agresiunilor prusace, pornite de militariștii germani. În cele două războaie mondiale au pierit pe cîmpul de luptă peste două milioane de romîni. Numai între anii 1941—1944, cotropitorii hitleriști au jefuit din țara noastră aproape 1.500.000 tone produse alimentare, peste 10.000.000 tone produse petrolifere, peste 4.000.000 tone lemn și numeroase alte bunuri ale poporului nostru. Numai în fostele județe Baia, Iași și Roman, în timpul celui de al doilea război mondial, au fost rase de pe suprafața pămîntului peste 17 mii de locuințe sătești.

Poporul nostru nu poate uita jertfele aduse de cei mai buni fii și frați ai săi, în frunte cu neînfricații comuniști și utecişti! Noi nu vom uita figura dîrză și luminoasă a lui Filimon Sîrbu, Bernat Andrei și alții, a căror viață a fost curmată de gloanțele burgheziei romîne vîndută militariștilor germani și acelor clici de miliardari din S.U.A., Anglia și Franța care astăzi continuă jocul periculos cu focul.

După cum a subliniat și conducătorul delegației R.P.R la conferința de la Moscova, tovarășul Chivu Stoica, „Poporul romîn a îndurat prea multe suferințe, a vărsat prea mult sînge în urma invaziilor mîrșave ale imperialismului german pentru a nu trage concluziile corespunzătoare acum, cînd această primejdie s-a ivit din nou.

Poporul romîn este ferm hotărît să fie la înălțimea datoriei sale și a răspunderii ce îi revine în apărarea cauzei păcii, în apărarea cuceririlor sale democratice și a muncii sale pașnice".

De pe urma cotropirilor dezlănțuite de militariștii germani au avut de suferit toate popoarele europene. Să ne amintim de cei 10.000.000 de europeni uciși în timpul primului război mondial, de cei 50.000.000 de militari și civili din Europa uciși în timpul celui de al doilea război mondial. Poporul francez nu poate uita tragedia de la Oradour și nici poporul cehoslovac nu poate uita crimele săvîrșite de hitleriști la Lidice. Popoarele sovietice nu vor uita niciodată crimele militariștilor germani: 7.000.000 de oameni sovietici morți, 1.170 orașe și 70.000 sate distruse complet sau parțial și 6.000.000 de clădiri dărîmate.

Însăși experiența istoriei arată așadar că este cu neputință astăzi să se ignoreze grava primejdie pe care o creează militarismul german.

În Declarația comună pe care au adoptat-o, statele participante la conferința de la Moscova au subliniat că grupările militare ale unor state occidentale, cu participarea Germaniei occidentale remilitarizate, oricare ar fi motivele prin care s-ar încerca justificarea creării lor, nu numai că nu slujesc cauzei păcii și securității în Europa, ci, dimpotrivă, complică în mod serios situația din Europa și vor provoca în mod inevitabil intensificarea cursei înarmărilor, cu toate consecințele ei primejdioase pentru toate statele europene și nu numai pentru cele europene.

Dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate și militarismul german agresiv va fi reînviat, atunci celelalte state din Europa vor fi în mod inevitabil nevoite să ia măsuri efective pentru auto-apărare și pentru preîntîmpinarea agresiunii.

Reamintind că reglementarea problemei germane este sarcina principală în opera de întărire a păcii în Europa statele participante la conferința de la Moscova consideră că pentru rezolvarea acestei probleme este necesară renunțarea la planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale și totodată este necesară realizarea unui acord cu privire la efectuarea în 1955 a unor alegeri libere pe întreaga Germanie și constituirea pe această bază a unui guvern al întregii Germanii, al unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace. Prin aceasta va deveni posibilă încheierea unui tratat de pace cu Germania.

În declarația conferinței de la Moscova se subliniază în mod limpede că dacă adepții reînvierii armatei vest-germane vor stărui pentru încheierea unui bloc militar cu participarea Germaniei occidentale, atunci țările democratice participante la conferința de la Moscova vor fi constrînse să ia măsuri eficace pentru a apăra munca pașnică a popoarelor lor. Statele participante la conferința de la Moscova au declarat că sînt hotărîte ca, în cazul în care acordurile de la Paris vor fi ratificate, să ia măsuri comune în domeniul organizării forțelor armate și a comandamentelor lor, cît și alte măsuri necesare pentru întărirea capacității lor de apărare, pentru a ocroti munca pașnică a popoarelor lor, a garanta inviolabilitatea frontierelor și teritoriilor lor și a asigura apărarea lor împotriva unei eventuale agresiuni.

Popoarele țărilor socialismului sînt antrenate într-o uriașă muncă creatoare. Statele lagărului socialismului își întăresc neîncetat economia, dezvoltă cultura, asigură ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Amatorii de aventuri războinice trebuie însă să știe că nu există forță în lume care să împiedice construirea socialismului în țările care au pornit pe acest drum. Roata istoriei nu poate fi întoarsă înapoi. Forțele păcii sînt mai puternice decît oricînd. Țările socialismului, a căror populație se ridică la aproape 1 miliard de oameni, reprezintă o uriașă forță economică și morală în calea agresorilor de orice fel. Însăși desfășurarea conferinței de la Moscova a dovedit odată mai mult unitatea indestructibilă a lagărului statelor democrate. Este cît se poate de clar că orice încercări de agresiune împotriva țărilor noastre se vor izbi de o ripostă zdrobitoare.

Poporul romîn, ca și celelalte popoare ale lagărului păcii și socialismului, dorește să trăiască în pace și să întrețină relații de prietenie cu toate popoarele lumii. Poporul nostru își construiește, conform cu aspirațiile sale, o orînduire socială superioară, orînduirea socialistă. Muncitorii, țăranii muncitori, intelectualii din țara noastră, doresc arzător pacea. În același timp, ei sînt ferm hotărîți să-și apere cu toate forțele dreptul lor la o viață demnă, liberă.

Tineretul nostru, care în anii puterii populare a cîștigat mari drepturi și libertăți, sprijină cu toată puterea Declarația conferinței de la Moscova și aprobă politica de pace a guvernului nostru. Alături de toți oamenii muncii din țara noastră, sub conducerea încercatului nostru partid, tineretul este hotărît să-și dăruiască și pe viitor toate forțele lui măreței opere de construire a socialismului.

Pentru înflorirea neîncetată a țării noastre, tineretul este chemat să-și întărească eforturile în muncă, să-și îmbunătățească activitatea în uzine, fabrici, mine și pe ogoare. Tineretul este chemat să dea dovadă de un crescînd avînt în întrecerea socialistă și patriotică, să lupte pentru a da patriei mai multe produse industriale și agricole. Tineretul studios are datoria să dea dovadă de o mai mare sîrguință la învățătură, să întărească disciplina în muncă, să-și însușească o atitudine justă față de principala sa sarcină: însușirea unui bagaj cît mai bogat de cunoștințe. Să acordăm toată atenția sportului. Avem nevoie de un tineret viguros, oțelit, capabil să apere la nevoie patria.

Este necesar ca utemiștii, ca și ceilalți tineri să participe mai intens la rezolvarea problemelor obștești, să-și dăruiască toate forțele lor întăririi statului democrat-popular. Consolidarea capacității de apărare a țării noastre este o problemă care privește în cel mai înalt grad tineretul.

În numele vieții noi pe care o trăim, în numele viitorului fericit al tinereții noastre, noi condamnăm și ne ridicăm cu hotărîre împotriva planurilor de reînviere a militarismului german, împotriva planurilor de pregătire a unui nou război mondial. Tineretul nostru este gata ca la nevoie să lupte pentru apărarea noii sale vieți și să-și aducă contribuția sa la zdrobirea oricăror încercări de agresiune.

Poporul și tineretul nostru privesc cu încredere viitorul. Încrederea aceasta provine din convingerea profundă că forțele care luptă activ pentru apărarea păcii sînt de neînvins. Pentru oamenii simpli din patria noastră ca și pentru oamenii simpli de pretutindeni, lupta forțelor păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică este o chezășie că planurile aventurilor războinice se vor prăbuși, că dreapta cauză a păcii și socialismului este de neînfrînt.

POPOARELE SE PRONUNŢĂ PENTRU SECURITATEA COLECTIVĂ A EUROPEI

În sprijinul hotărîrilor conferinţei de la Moscova

SOFIA 7 (Agerpres). — Ziarul „Rabotnicesko Delo" din 6 decembrie publică ştiri despre mitingurile şi adunările desfăşurate în R. P. Bulgaria, la care oamenii muncii bulgari aprobă în unanimitate declaraţia statelor participante la conferinţa de la Moscova.

Adunări şi mitinguri în sprijinul hotărîrilor conferinţei de la Moscova au avut loc la uzina de articole de cauciuc „Gheorghi Dimitrov", la combinatul poligrafic „Dimitar Blagoev", la fabrica „Textilna Slava".

Protestul poporului danez

COPENHAGA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Land og Folk" publică la 6 decembrie materiale dovedind marea amploare a mişcării de protest împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. În cartierul Bispepjerg din Copenhaga organizaţiile obşteşti au organizat „un referendum de probă" în chestiunea remilitarizării Germaniei occidentale. Rezultatul referendumului a arătat că 69,5% din participanţi s-au pronunţat împotriva reînvierii militarismului german.

De asemenea, adunarea generală a sindicatului muncitorilor tipografi din Copenhaga a adoptat în unanimitate o rezoluţie în care condamnă remilitarizarea Germaniei occidentale şi cere dezarmarea generală şi instituirea unui control asupra energiei atomice.

Împotriva remilitarizării Germaniei occidentale a protestat de asemenea conducerea organizaţiei de tineret a Partidului radical care cere amînarea ratificării acordurilor de la Paris pînă la efectuarea unui referendum în această chestiune.

„Un răspuns logic la acordurile de la Paris"

DJAKARTA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele indoneziene comentează rezultatele conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Ziarul „Berita Mingu" făcînd o expunere a conţinutului declaraţiei adoptată la conferinţă, scrie că această declaraţie este un răspuns logic la acordurile de la Paris. Ţările iubitoare de pace din Europa sînt silite să ia măsuri corespunzătoare. Ziarul subliniază că statele occidentale înarmează din nou pe militariştii vest-germani.

Ziarul „Merdeka" comentînd într-un articol de fond rezultatele conferinţei de la Moscova, subliniază, de asemenea, că hotărîrile participanţilor la conferinţă constituie un răspuns la acţiunile puterilor occidentale.

Năzuinţa poporului german spre unitatea patriei sale

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La 6 decembrie a avut loc la Berlin o şedinţă extraordinară lărgită a Prezidiului Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate, consacrată rezultatelor conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

La şedinţă au luat parte membrii delegaţiei Republicii Democrate Germane la conferinţa de la Moscova în frunte cu Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane, reprezentanţi de frunte ai vieţii economice, politice, sociale şi culturale din Republica Democrată Germană şi din Germania occidentală şi reprezentanţi ai presei.

Deschizînd şedinţa, prof. E. Correns, preşedintele Prezidiului Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate, a subliniat că poporul german năzuieşte spre unificarea paşnică a Germaniei, spre preîntîmpinarea unui nou război, spre menţinerea şi întărirea păcii şi securităţii în Europa.

Doctorul Lothar Boltz, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe, membru al delegaţiei Republicii Democrate Germane la conferinţa de la Moscova, a făcut o expunere asupra rezultatelor conferinţei de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Mitingul tinerilor din Solingen

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N. transmite: În clădirea primăriei din Solingen, Germania occidentală, a avut loc un miting de masă al tineretului la care au participat 1.500 de reprezentanţi din partea a 11 organizaţii de tineret.

Participanţii la miting şi-au exprimat hotărîrea de a lupta împotriva remilitarizării Germaniei occidentale, împotriva recrutării tineretului în armata vest-germană în curs de refacere.

Participanţii la miting au adoptat în unanimitate un apel adresat deputaţilor din Bundestag, prin care li se cere să nu ratifice acordurile de la Paris şi să examineze toate posibilităţile unei reunificări paşnice a Germaniei.

Împotriva ratificării acordurilor de la Paris

BRUXELLES 7 (Agerpres). — Biroul Naţional al organizaţiei Tineretului Popular din Belgia a adoptat o rezoluţie în care se pronunţă împotriva ratificării acordurilor de la Londra şi Paris. După ce îşi exprimă regretul că guvernul belgian a refuzat să participe la o conferinţă europeană pentru securitate colectivă în Europa, Biroul Naţional al organizaţiei Tineretului Popular din Belgia este de părere că, refuzul de a negocia, pe de o parte şi ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris, pe de alta vor perpetua divizarea Germaniei şi Europei şi vor intensifica cursa înarmărilor. Negocierile ulterioare ratificării vor fi mult mai dificile. În loc de a aduce o reducere a cheltuielilor militare în Belgia, ele ne vor impune în acest domeniu poveri mult prea grele.

Manevrele stîngace ale dezinformatorilor americani

MOSCOVA 7 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică, sub semnătura corespondentului său din New York, un comentar în legătură cu reacţia presei americane la conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa.

Presa monopolurilor americane, scrie corespondentul printre altele, care a căutat să treacă sub tăcere lucrările conferinţei sau să denatureze sensul declaraţiei participanţilor la această conferinţă, continuă cu perseverenţă să păstreze un complot al tăcerii în privinţa rezultatelor conferinţei.

Temîndu-se să aducă la cunoştinţa cititorilor săi fondul real al declaraţiei, ea recurge la denaturări şi născociri calomnioase intenţionate.

Referindu-se la cauzele acestei poziţii a presei americane, corespondentul subliniază:

Tocmai teama că popoarele din toate ţările vor găsi în această declaraţie expresia gîndurilor şi năzuinţelor lor, expresia dorinţei lor celei mai sincere ca pacea şi securitatea internaţională să fie asigurate, obligă cercurile guvernante din S.U.A. şi presa burgheză aflată la ordinele lor să recurgă la tot felul de trucuri şi şiretlicuri pentru a ascunde opiniei publice americane adevăratul sens şi adevărata importanţă a hotărîrilor conferinţei de la Moscova.

Încă înainte de deschiderea conferinţei ţărilor europene, iar apoi în cursul lucrărilor ei, presa monopolurilor americane a făcut eforturi disperate pentru a denatura caracterul şi scopurile ei. Ziarele burgheze au recurs la fel de fel de născociri pentru a defăima rezultatele conferinţei.

Subliniind că toate manevrele şi subterfugiile propagandei americane sînt incapabile să ascundă îngrijorarea cercurilor guvernante din S.U.A. faţă de rezultatele conferinţei de la Moscova, autorul corespondenţei constată:

Atitudinea presei americane, care acţionează din ordinul Departamentului de Stat, dovedeşte în mod incontestabil că cercurile guvernante din S.U.A. caută să ascundă poporului lor adevăratul cuprins al declaraţiei guvernelor statelor iubitoare de pace, semnată recent la Moscova. Ele nu vor ca americanii să ştie că ţările iubitoare de pace propun tuturor popoarelor singura cale justă pentru menţinerea şi întărirea păcii — calea securităţii colective în Europa. Numai păşind pe această cale se poate înlătura primejdia unui nou război şi se poate obţine colaborarea paşnică şi propăşirea tuturor ţărilor.

O manevră provocatoare a puterilor occidentale

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La cererea delegaţiei S.U.A., la 6 decembrie a fost convocat Comitetul general al O.N.U. pentru a discuta problema includerii pe ordinea de zi a Adunării Generale a punctului „Plîngerea împotriva arestării şi deţinerii în închisoare a personalului militar al Naţiunilor Unite, prin încălcarea acordului de armistiţiu în Coreea".

Apariţia acestei „plîngeri" a fost precedată de o campanie duşmănoasă, desfăşurată de presa şi radioul american în legătură cu condamnarea de către Tribunalul militar de pe lîngă Tribunalul Popular suprem al Republicii Populare Chineze a unui grup de spioni şi diversionişti americani, strecuraţi pe teritoriul R. P. Chineze şi prinşi asupra faptului. La 5 decembrie în cercurile O.N.U. şi în cercurile de ziarişti s-a aflat că ţările blocului anglo-american, care dispun de majoritatea voturilor în Comitetul general, s-au înţeles în cadrul unor conferinţe particulare să strecoare această problemă în O.N.U. şi au repartizat chiar rolurile pentru prezentarea de propuneri în Comitetul general.

Consiliul de stat al Belgiei a declarat acordurile de la Paris drept neconstituţionale

PARIS 7 (Agerpres). — După cum transmite corespondentul din Bruxelles al agenţiei France Presse, Consiliul de stat al Belgiei şi-a exprimat părerea că acordurile de la Paris cu privire la înarmarea Germaniei occidentale sînt în contradicţie cu Constituţia. Consiliul de stat consideră că parlamentul belgian poate să ratifice aceste acorduri numai în cazul cînd vor fi adoptate unele amendamente la Constituţie care sînt studiate în prezent.

Consiliul de stat al Belgiei, care este format din cei mai în vîrstă oameni de stat, este convocat pentru discutarea celor mai importante probleme şi are funcţii consultative.

Spania franchistă transformată într-o bază militară americană

PARIS 7 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul american continuă să înarmeze Spania franchistă atrăgînd-o tot mai mult spre colaborare în cadrul Uniunii nord-atlantice.

Ziarul „Le Monde" arată că în momentul de faţă se află în Spania şeful statului major al forţelor maritime militare ale S.U.A., amiralul Carney, care a declarat că va lua toate măsurile pentru a moderniza cît mai grabnic flota spaniolă. Înainte de sosirea amiralului Carney, Spania a fost vizitată de ministrul marinei al S.U.A., Thomas. Potrivit relatărilor ziarului, la Madrid se află 540 de militari americani. Comandamentul naval american elaborează planuri în legătură cu construcţia de baze militare în Spania. Portul Cartagina a fost desemnat ca bază principală a flotei americane în Spania. Comandamentul american intenţionează să construiască o conductă de petrol care să lege micul port Rota, situat la nord de Cadix, de bazele militare din Andaluzia, Castilia şi Aragon.

S.U.A. intenţionează de asemenea să echipeze flota spaniolă cu utilaj electronic modern.

Carnet extern

De ce a demisionat Ioşida

Ieri dimineaţă, după o criză politică acută care a durat cîteva luni de zile, guvernul japonez condus de Shigeru Ioşida şi-a prezentat demisia. Demisia premierului japonez constituie o grea înfrîngere pentru Washington. Demisia marionetei de la Tokio a fost determinată de presiunea maselor populare nemulţumite de politica de înfeudare a Japoniei monopolurilor americane.

Într-adevăr, cu deosebire, în ultimii ani, politica urmată de cabinetul lui Ioşida a fost contrară intereselor poporului japonez. De la terminarea războiului şi mai ales după semnarea la San Francisco a tratatului de pace separat cu S.U.A., Japonia a devenit de fapt o feudă americană. Ioşida, reprezentînd marea aristocraţie funciară şi financiară a Japoniei a legat destinele ţării sale de politica agresivă a Washingtonului în Extremul Orient. Japonia a fost transformată într-o vastă bază militară unde americanii taie şi spînzură ca la ei acasă.

În aceste condiţii, la care se adaugă intensificarea mizeriei maselor populare şi creşterea numărului şomerilor (care depăşeşte cifra de 10 milioane de persoane!) premierul Ioşida a devenit figura cea mai nepopulară a Japoniei, urîtă de popor. Împotrivirea faţă de regimul corupt al lui Ioşida s-a manifestat nu numai în rîndurile maselor largi populare şi al sindicatelor, ci chiar şi în rîndul propriului său partid-liberal. „Criticile care i se aduc premierului japonez — relatează agenţia „United Press" — sînt diferite, se spune că este birocrat, autocrat, dictatorial, extremist de dreapta şi în acelaşi timp prea pro-american..."

Este semnificativ că demisia guvernului Ioşida se produce la scurtă vreme după ce premierul japonez a făcut un turneu prin Europa occidentală şi la stăpînii săi din Washington. După cum se ştie Ioşida a încercat cu ajutorul acestui turneu să-şi consolideze poziţiile şubrede pe arena internaţională şi mai ales poziţiile interne cu ajutorul dolarilor americani. Dar speranţele guvernului japonez şi mai ales ale premierului său, Ioşida, n-au fost deloc justificate.

Era, după cum se vede firesc ca după eşecul misiunii lui Ioşida la Washington, situaţia politică internă a Japoniei să se agraveze. Şi aşa partidul „liberal" al lui Ioşida — partid guvernamental — era macinat de puternice contradicţii. După cum se ştie, la scurtă vreme după întoarcerea lui Ioşida de la Washington, în partidul lui Ioşida a intervenit o puternică sciziune. Unul din liderii partidului şi anume Hoto Iama şi-a dat demisia din partidul liberal şi împreună cu conducătorii altor fracţiuni politice a constituit un nou partid — partidul democrat japonez. În urma unei asemenea lovituri politice precum şi în urma scandalului de la şantierele navale din Japonia în care este implicat şi Ioşida, premierul japonez a fost silit să-şi dea demisia din postul de preşedinte al partidului liberal.

Cei şase ani de guvernare ai guvernului Ioşida, constituie anii cei mai întunecaţi din istoria Japoniei contemporane. Toţi japonezii cu judecată sănătoasă îşi dau seama unde i-a adus politica guvernanţilor japonezi de servilism faţă de Statele Unite. Japonia se află astăzi, ca urmare a politicii americane a guvernului Ioşida, într-o gravă situaţie politică şi economică. Ea se află astăzi în situaţia unei insule izolate într-o mare americană ruptă de tradiţionalele ei pieţe comerciale, Uniunea Sovietică, China şi alte ţări din sud-estul Asiei, în situaţia de anexă de materii prime a Statelor Unite.

Toţi aceşti factori au determinat ca la 6 decembrie, aşa după cum relatează agenţia „Kyodo Tuşin" reprezentanţii celor trei partide din opoziţie, partidul democrat, partidul socialist de dreapta şi partidul socialist de stînga să prezinte o rezoluţie comună de neîncredere în cabinetul lui Ioşida.

Ioşida nici n-a mai aşteptat rezultatul votului care trebuia să aibă loc în parlamentul japonez ieri după amiază şi şi-a prezentat demisia. Acesta este poate singurul gest realist din întreaga carieră politică a marionetei americane de la Tokio.

După cum era de aşteptat, demisia guvernului Ioşida a produs o deosebită îngrijorare la Washington.

Demisia guvernului Ioşida arată că politicienii corupţi, aserviţi monopolurilor de peste ocean, nu se pot menţine la putere nici măcar cu sprijinul dolarilor şi baionetelor americane.

H. IOANID

Telegrame

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu ocazia aniversării a 70 de ani, vă rog stimate tovarăşe Preşedinte, să primiţi felicitările mele cordiale şi urări de multă sănătate şi noi succese în munca Dvs. rodnică în folosul poporului romîn.

K. VOROŞILOV
Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu prilejul celei de a 70-a aniversări a zilei Dvs. de naştere, primiţi vă rog caldele mele felicitări. Vă doresc succese şi mai mari în munca Dvs. pentru înflorirea şi fericirea poporului romîn, precum şi multă sănătate şi ani mulţi de viaţă.

MAO ŢZE-DUN
Preşedintele Republicii Populare Chineze

Domnului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Stimate Domnule Preşedinte,

Cu prilejul aniversării a 70 de ani de la naşterea Dvs., vă felicit din inimă şi vă trimit cele mai bune urări pentru sănătatea Dvs. şi pentru activitatea Dvs. viitoare în slujba poporului romîn şi pentru cauza noastră comună a păcii.

W. PIECK
Preşedintele Republicii Democrate Germane

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu ocazia celei de a 70-a aniversări a zilei Dvs. de naştere, vă rog să primiţi, tovarăşe Preşedinte, cele mai calde felicitări şi salutări din partea Consiliului de Stat şi personal din partea mea.

Din toată inima vă dorim, dragă tovarăşe Preşedinte, o viaţă îndelungată şi sănătate în activitatea Dvs. rodnică în folosul poporului romîn, pentru securitatea sa şi pentru construirea paşnică a socialismului în ţara sa.

ALEKSANDR ZAWADSKI
Preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Vă rog, stimate tovarăşe Preşedinte, să primiţi cu prilejul celei de a 70-a aniversări a Dvs., felicitările mele cele mai cordiale.

Cu acest prilej, poporul cehoslovac îşi aminteşte cu recunoştinţă marile Dvs. merite în dezvoltarea relaţiilor cu adevărat frăţeşti între cele două popoare ale noastre. Vă urez, stimate tovarăşe Preşedinte, multă sănătate pentru a putea continua munca Dvs. de răspundere.

ANTONIN ZAPOTOCKY
Preşedintele Republicii Cehoslovace

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Îngăduiţi-mi tovarăşe Preşedinte, să vă transmit cu prilejul celei de a 70-a aniversări a Dvs., un salut călduros şi urările mele cordiale.

Vă urez sănătate şi mulţi ani de viaţă pentru a putea continua cu succes munca de cinste pe care o desfăşuraţi pentru ridicarea bunăstării poporului frate romîn şi în scopul întăririi continue a prieteniei frăţeşti dintre popoarele romîn şi ungar.

ISTVAN DOBI
Preşedintele Prezidiului Republicii Populare Ungare

Tovarăşului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu prilejul celei de a 70-a aniversări a naşterii Dvs., în numele poporului vietnamez şi al meu personal, vă trimit cordiale felicitări. Vă urez, tovarăşe Preşedinte, sănătate şi viaţă îndelungată spre binele poporului romîn şi în interesul legăturilor de prietenie care se întăresc pe zi ce trece între Romînia şi Vietnam.

HO ŞI MIN
Preşedintele Republicii Democrate Vietnam

Pregătiri în Franţa pentru sărbătorirea aniversării tratatului franco-sovietic

PARIS 7 (Agerpres). — TASS transmite: În Franţa se fac pregătiri pentru sărbătorirea celei de a zecea aniversări a tratatului franco-sovietic de alianţă şi asistenţă mutuală. Urmînd exemplul Parisului, într-o serie de alte oraşe au fost constituite comitete pentru organizarea sărbătoririi celei de a zecea aniversări a tratatului franco-sovietic şi a celei de a 30-a aniversări a recunoaşterii Uniunii Sovietice de către Franţa. La Lyon, din comitet fac parte deputaţi ai Adunării Naţionale şi un grup de profesori şi institutori. Ca preşedinte a fost ales Edouard Herriot. La Perigueux, comitetul cuprinde pe deputaţii Lacoste şi André Denis precum şi un număr de consilieri generali ai departamentului, reprezentînd diferite partide.

Agravarea deficitului bugetar al S. U. A.

WASHINGTON 7 (Agerpres). — În cadrul unei conferinţe de presă, ministrul de Finanţe al S.U.A., George Humphrey, a declarat că actualul guvern nu poate echilibra bugetul ţării nici în anul fiscal 1955—1956. Deficitul bugetar al S.U.A. pe anul fiscal, care s-a încheiat la 30 iunie a.c., s-a ridicat la peste 3 miliarde dolari. Potrivit evaluărilor lui Humphrey deficitul bugetar pe anul fiscal 1954—1955, care se va încheia la 30 iunie 1955, se va ridica la 4.750.000.000 dolari — o creştere de 1.750.000.000 dolari faţă de anul fiscal precedent.

Creşterea continuă a deficitului bugetar al S.U.A. se datoreşte uriaşelor cheltuieli militare ale guvernului american, a căror povară este suportată de masele muncitoare din S.U.A. În schimb, după cum a anunţat Humphrey, impozitele plătite de marile trusturi vor fi reduse cu 5% începînd din aprilie 1955.

Teroarea sîngeroasă din Guatemala

NEW YORK 7 (Agerpres). — După cum relatează corespondentul din Mexico-City al ziarului „Daily Worker", teroarea poliţienească continuă în Guatemala — execuţiile nu încetează, iar sute de oameni sînt aruncaţi zilnic în lagăre de concentrare.

„Teroarea, scrie corespondentul, nu se limitează doar la aruncarea oamenilor în închisori, în lagăre de concentrare sau la execuţii. În întreaga ţară ia o amploare nemaivăzută răzbunarea moşierilor împotriva ţăranilor care au participat la înfăptuirea reformei agrare sub Arbenz. Numeroase ştiri, care apar pînă şi în presa reacţionară din oraşul Guatemala, dovedesc că moşierii ard casele ţăranilor, recoltele acestora, îi dau afară din case..."

Vizita primului ministru al Birmaniei în R. P. Chineză

PEKIN 7 (Agerpres). — China Nouă transmite:

În dimineaţa zilei de 6 decembrie, U Nu, primul ministru al Birmaniei, a plecat din Pekin pentru a vizita China de nord-est. El este însoţit de Iao Ciun-min, ambasadorul R. P. Chineze în Birmania, de U Hla Manug, ambasadorul Birmaniei la Pekin şi de Uan Cio-ju, şeful direcţiei protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze.

La aeroport, primul ministru al Birmaniei a fost condus de către Cian Han-fu, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al R. P. Chineze şi de membri ai ambasadei birmane la Pekin.

SCURTE ŞTIRI

● Feldmareşalul Montgomery a confirmat din nou faptul că încă înainte de terminarea războiului împotriva Germaniei hitleriste, Winston Churchill i-a transmis ordinul de a depozita armele germane pentru a fi redistribuite germanilor în scopul unei eventuale folosiri a acestora împotriva Uniunii Sovietice — aliatul Angliei în războiul antihitlerist.

● Ziarul „Jenminjibao" publică un articol sub semnătura lui Uen Uen-hao, fost fruntaş politic al regimului gomindanist, care în 1951 s-a înapoiat în China venind de la Paris. În articol se cere chinezilor din Taivan să rupă cu Cian Kai-şi şi să lupte împotriva dominaţiei tiranice a acestuia.

● Potrivit relatărilor ziarului guvernamental norvegian „Arbeiderbladet", Norvegia a respins propunerea americană de a încheia un acord în vederea cumpărării de stocuri de cărbune american, deoarece americanii obligă pe cumpărătorii norvegieni ca 50% din cantitatea de cărbune să fie transportată de vase americane.

● Agenţia Vietnameză de Informaţii anunţă că la 3 decembrie Înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze a adresat un memoriu comandamentului suprem al forţelor Uniunii Franceze, în care cere să se pună capăt imediat actelor de teroare şi masacrelor comise în Vietnamul de sud.

Memoriul subliniază că în ultimele zile actele de teroare şi masacrele în rîndurile cetăţenilor vietnamezi, precum şi persecutarea celor care au luat parte la războiul de rezistenţă, au devenit tot mai frecvente în regiunile aflate temporar sub controlul părţii franceze. Înaltul comandament al Armatei Populare Vietnameze subliniază faptul că pînă în prezent partea franceză nu a luat nici o măsură pentru a pune capăt acestor acte.

● Răspunzînd invitaţiei Asociaţiei „Franţa-U.R.S.S.", la 7 decembrie a părăsit Moscova, plecînd spre Franţa, o delegaţie culturală sovietică compusă din M. I. Ţarev, artist al poporului din U.R.S.S., sculptorul N. V. Tomski, pictor al poporului din R.S.F.S.R., şi L. G. Kislovaia, membră a conducerii V.O.K.S.

Delegaţia va participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a Asociaţiei „Franţa-U.R.S.S.".

Cultură fizică şi sport

Campionatele internaţionale de tenis de masă ale Suediei

La Stockholm au început duminică seara campionatele internaţionale de tenis de masă ale Suediei.

În primele două zile de concurs, sportivii romîni au obţinut rezultate frumoase, reuşind să se califice în finală sau semifinală la 4 probe. În proba de simplu fete s-au calificat pentru finală, campioana mondială Angelica Rozeanu (R.P.R.) şi campioana Angliei, Rosalinde Rowe. În sferturile de finală Angelica Rozeanu a dispus cu 3-0 de Schlaf (Germania occidentală), iar în semifinală campioana mondială a eliminat cu 3-0 (11, 19, 9) pe cunoscuta jucătoare engleză Diana Rowe. O comportare bună a avut în cadrul acestei probe şi tînăra noastră jucătoare Ella Zeller care s-a calificat pînă în semifinale. În sferturile de finală Zeller a învins categoric cu 3-0 pe Paulsen (Germania occidentală), fiind eliminată în semifinale de Rosalinde Rowe cu 3-2 la capătul unui meci pasionant.

Finala probei de dublu fete va fi disputată de jucătoarele din R.P.R. Angelica Rozeanu şi Ella Zeller care vor întîlni pe surorile Diana şi Rosalinde Rowe. În semifinalele competiţiei de dublu mixt Angelica Rozeanu şi T. Harasztasi vor juca împotriva cuplului Diana Rowe-Jonny Leach (Anglia).

Finala probei de dublu bărbaţi va aduce faţă în faţă perechile Harasztasi (R.P.R.) — Vogrinc (Iugoslavia) şi Andreadis, Stipek (R. Cehoslovacă). Perechea Harasztasi, Vogrinc a [illegible] bine, învingînd cuplul Ogimura [illegible], Tereba (R. Cehoslovacă) cu 3-1.

Spectacole

MIERCURI 8 DECEMBRIE 1954

TEATRE: Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.: Rusalka. Teatrul de Stat de Operetă: Lăsaţi-mă să cînt. Naţional „I. L. Caragiale" (Studio): Nunta lui Krecinski; Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia): Matei Millo sau Căruţa cu paiaţe. Municipal: Arcul de Triumf. Tineretului: Neisprăvitul. Studioul Actorului de Film „C. Nottara": Mincinosul. Armatei (B-dul Gral Magheru): Avarul. Armatei (Calea 13 Septembrie): Cîntec despre marinarii Mării Negre. Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti): Lama; Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Şi Ilie face sport (în sala din Calea Victoriei); Circul de Stat: Primul spectacol. Teatrul „Ţăndărică": Gîscănelul (ora 16, în sala Baruh Berea).

CINEMATOGRAFE: Patria, Elena Pavel, Miorita: Circul Slavia. Republica, Bucureşti: Înfrăţirea între popoare. Libertăţii: Chibritul suedez. Turnul fecioarei; I. C. Frimu, Alex. Sahia, Zilele minei; Maxim Gorki: Tainele [illegible]. Vasile Roaită: [illegible]. Ilie Pintilie: [illegible]. Prieteni [illegible]. Nol: Arta [illegible]. [illegible] Dinamo [illegible] Moscova — 1954 [illegible]. Arta, Popular: [illegible]. Tineretului: [illegible]. [illegible] la Tulipe; [illegible]. Unirea: [illegible]. Şcoala [illegible]. [illegible] despre [illegible] 23 August: [illegible]. Constantin [illegible]. [illegible]. Suflete [illegible]. Bălcescu: [illegible]. 8 Mai: [illegible].

REDACŢIA. Bucureşti, Piaţa Scînteii. Tel. Nr. 1.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.